РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

З А К О Н

ЗА изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност

(Обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 86, 105 и 108 от 2006 г.; Решение № 7 на Конституционния съд на Република България от 2007 г. – бр. 37 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 41, 52 , 59, 108 и 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г., бр. 12, 23, 74 и 95 от 2009 г., бр. 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 77 и 99 от 2011 г., бр. 54, 94 и 103 от 2012 г., бр. 23, 30, 68, 98, 101, 104 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 41, 79, 94 и 95 от 2015 г., бр. 58, 60, 74 и 88 от 2016 г. и бр. 95 и 97 от 2016 г.)

§ 1. В чл. 25, ал. 4, изречение второ думата „услуга“ се заменя със „стока и услуга“.

§ 2. В чл. 27, ал. 2, изречение второ думите „не се ползва“ се заменят с „не е използван“.

§ 3. В чл. 29, ал. 2 се създава изречение второ:

„Не са част от багажа на пътник моторни превозни средства, с които се изпълняват договори за превоз на товари, по отношение на водачите им.“

§ 4. В чл. 46, ал. 1, т. 6 накрая се добавя „и изпълнението на финансови инструменти въз основа на финансови споразумения по смисъла на чл. 38, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и за отмяна на Регламент (ЕО) 1083/2006 на Съвета;“ (ОВ, L 347 от 20 декември 2013 г.).

§ 5. В чл. 49, т. 2 думите „универсални пощенски услуги“ се заменят с „универсална пощенска услуга“.

§ 6. В чл. 50, ал. 2 думите „или е извършена“ се заменят с „чрез извършване на“.

§ 7. В чл. 79 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 5:

а) в основния текст думите „включително и в резултат на извършена корекция по чл. 79а“ и запетаите пред тях и след тях и думите и „включително и в резултат на извършена корекция по чл. 79б“ и запетаята след тях се заличават, а думата „неползвания“ се заменя с „неползван“;

б) в т. 1, в последното изречение думите „по ал. 5“ се заличават и думите „не се ползва“ се заменят с „не е използван“.

2. Създава се нова ал. 6:

„(6) Регистрирано лице, което е приспаднало данъчен кредит в резултат на извършена корекция по чл. 79а или 79б, но не е приспаднало данъчен кредит на основание чл. 70 при производството, придобиването или вноса на стоката, включително при придобиването или изграждането на недвижим имот, или при получаването на услуга, които са или биха били дълготрайни активи, когато извърши облагаема доставка на стоката или услугата, има право да приспадне неползван при придобиването данъчен кредит в размер, определен по следната формула:

1. за недвижимите имоти:

ДК = НДДС х 1/20 х БГ, където:

ДК е размерът на неползвания при придобиването или изграждането на имота данъчен кредит, който лицето може да приспадне;

НДДС – начисленият ДДС при придобиване или изграждане на имота;

БГ – броят на годините от настъпване на обстоятелството, включително годината на настъпване на обстоятелството, до изтичане на 20-годишния срок, считано от началото на годината, през която изтича срокът по чл. 72, ал. 1, съответно от началото на годината на фактическото използване, в случай че имотът не е използван повече от една година след годината на изтичане на този срок;

2. за всички останали стоки и услуги:

ДК = НДДС х 1/5 х БГ, където

ДК е размерът на неползвания при производството, придобиването или вноса на стоката или при получаване на услугата данъчен кредит, който

лицето може да приспадне;

НДДС – начисленият ДДС при производството, придобиването или вноса на стоката или при получаване на услугата;

БГ – броят на годините от настъпване на обстоятелството, включително годината на настъпване на обстоятелството, до изтичане на 5-годишния срок, считано от началото на годината, през която изтича срокът по чл. 72, ал. 1."

3. Досегашна ал. 6 става ал. 7 и в нея след думите „ал. 5" се добавя „и 6".

4. Досегашна ал. 7 става ал. 8 и в нея думите „2, 3 и 5" се заменят с „2, 3, 5 и 6".

§ 8. В чл. 79а се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3, т. 1, в текста след буква „г" навсякъде думите „не се ползва" се заменят с „не е използван", а след думите „когато при придобиване или изграждане на имота не е упражнено право на данъчен кредит" се поставя запетая и се добавя „съответно от началото на годината на фактическото използване, в случай че имотът не е използван повече от една година след годината на изтичане на този срок".

2. В ал. 4, в основния текст думите „а ако лицето е дерегистрирано в последния данъчен период по чл. 87, ал. 4" и запетаята след тях се заличават.

3. Създава се ал. 7:

„(7) За календарната година, през която са настъпили обстоятелствата по ал. 1, корекция по този член не се извършва за стоки, включително за придобити или изградени недвижими имоти, които са или биха били дълготрайни активи, когато не са налични към края на тази календарна година."

§ 9. В чл. 79б се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 4 думите „а ако лицето е дерегистрирано в последния данъчен период по чл. 87, ал. 4" и запетаята след тях се заличават.

2. Създава се ал. 6:

„(6) За календарната година, през която са настъпили обстоятелствата по ал. 1, корекция по този член не се извършва за услуги, които са или биха били дълготрайни активи, когато не са налични към края на тази календарна година."

§ 10. Създава се чл. 79в:

„Правила при изчисляване на корекции

Чл. 79в. За целите на изчисляването на корекциите по чл. 79, 79а и 79б:

1. Кх е 1, ако през съответната година регистрираното лице използва стоката или услугата в рамките на независимата си икономическа дейност само за доставки, за които е налице право на приспадане на данъчен кредит; в този случай коефициентът по чл. 73 за съответната година не се взема предвид;

2. Кх е 0, ако през съответната година регистрираното лице използва стоката или услугата в рамките на независимата си икономическа дейност само за доставки, за които не е налице право на приспадане на данъчен кредит; в този случай коефициентът по чл. 73 за съответната година не се взема предвид;

3. $К_0$ е 1, ако при придобиване на стоката или получаване на услугата регистрираното лице изцяло е приспаднало данъчен кредит, тъй като е възнамерявало да я използва в рамките на независимата си икономическа дейност само за доставки, за които е налице право на приспадане на данъчен кредит; в този случай коефициентът по чл. 73 за годината, през която е упражнено право на данъчен кредит, не се взема предвид;

4. $К_0$ не може да е 0, ако при придобиване на стоката или получаване на услугата регистрираното лице е приспаднало частичен данъчен кредит, тъй като е възнамерявало да я използва в рамките на независимата си икономическа дейност както за доставки, за които е налице право на приспадане на данъчен кредит, така и за доставки, за които лицето няма такова право; в този случай се взема предвид коефициентът по чл. 73 за годината, през която е упражнено право на данъчен кредит;

5. $К_0$ е 0, ако при придобиване на стоката или получаване на услугата регистрираното лице не е приспаднало данъчен кредит на основание чл. 70 от закона, тъй като е възнамерявало да я използва в рамките на независимата си икономическа дейност само за доставки, за които не е налице право на приспадане на данъчен кредит, независимо дали при придобиване на стоката, или при получаване на услугата лицето е възнамерявало да я използва и за цели извън рамките на независимата икономическа дейност; в този случай коефициентът по чл. 73 за годината, през която е упражнено право на данъчен кредит, не се взема предвид;

6. ПрНИД x е 1, ако през съответната година регистрираното лице използва стоката или услугата само за независима икономическа дейност;

7. ПрНИД x е 0, ако през съответната година регистрираното лице използва стоката или услугата само за цели, различни от неговата независима икономическа дейност;

8. $ПрНИД_0$ не може да бъде 0 или 1."

§ 11. В чл. 80, ал. 1, т. 3 се правят следните изменения и допълнения:

1. В буква „а" думите „не се ползва" се заменят с „не е използван".

2. В буква „б" накрая се поставя запетая и се добавя „съответно от началото на годината на фактическото използване, в случай че имотът не е използван повече от една година след годината на изтичане на този срок".

§ 12. В чл. 92, ал. 3, т. 3 след думите „Оперативна програма "Околна среда 2007 – 2013" се добавя „и Оперативна програма "Околна среда 2014 – 2020".

§ 13. В чл. 96 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Всяко данъчно задължено лице е длъжно да подаде заявление за регистрация по този закон в 7-дневен срок от:

1. изтичането на данъчния период, през който е достигнало облагаем оборот 50 000 лв. или повече за период, не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец, или

2. датата, на която въз основа на обема и характера на извършваната дейност може да направи обосновано предположение, че ще достигне облагаем оборот 50 000 лв. или повече в рамките на текущия и следващия месец."

2. В ал. 4, изречение второ след думите „същият е" се добавя „регистрирано лице на основание, различно от този член или чл. 100, ал. 1, или е".

§ 14. В чл. 101 ал. 6 се изменя така:

„(6) В срок 7 дни от постъпването на заявлението органът по приходите извършва проверка на основанието за регистрация."

§ 15. В чл. 102 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 3а:

„(3а) За определяне на данъчните задължения на лицето в случаите по чл. 96, ал. 1, т. 2, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че лицето дължи данък за облагаемите доставки, с които надхвърля облагаемия оборот от 50 000 лв. до датата, на която е регистрирано от органа по приходите, или до датата, на която са отпаднали основанията за регистрация. Облагаемата доставка, с която се надхвърли посоченият праг, подлежи на облагане с данък по този закон."

2. В ал. 4 след думите „ал. 3" се добавя „и 3а".

§ 16. В чл. 107, т. 3, буква „б" думите „14-дневен" се заменят със „7-дневен".

§ 17. В чл. 108, ал. 3 след думите „на основание" се добавя „чл. 96, ал. 1, т. 2" и се поставя запетая.

§ 18. В чл. 109 ал. 1 се изменя така:

„(1) В случаите по чл. 107, т. 3 и при прекратяване на юридическо лице с ликвидация лицето подава заявление за дерегистрация в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите в 14-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство по чл. 107."

§ 19. В чл. 110, ал. 1 т. 1 се изменя така:

„1. е налице основание за задължителна дерегистрация по чл. 107, т. 1, 2 и 5 и при прекратяване на юридическо лице без ликвидация или на неперсонифицирано дружество, или на осигурителна каса;".

§ 20. В чл. 118 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 4 се създава т. 6:

„6. условията и редът за издаване и за отнемане на разрешения на лицата, които извършват техническо обслужване и ремонт на ФУ/ИАСУТД;".

2. Алинея 5 се изменя така:

„(5) При експлоатацията на ФУ/ИАСУТД лицата по ал. 1 сключват писмен договор за техническо обслужване и ремонт с лица, получили разрешение по реда на наредбата по ал. 4."

§ 21. В чл. 125 се правят следните изменения:

1. Алинея 6 се отменя.

2. Алинея 7 се изменя така:

„(7) Декларациите по ал. 1 и 2 и отчетните регистри по ал. 3 се подават по електронен път при условията и по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс освен в случаите на ал. 13 и чл. 126, ал. 4, 7 и 8."

3. Алинеи 11 и 12 се отменят.

§ 22. В чл. 132 се правят следните изменения:

1. В ал. 2 думите „14-дневен" се заменят със „7-дневен".

2. Алинея 6 се изменя така:

„(6) Регистрацията по ал. 5 се извършва с подаване на заявление за регистрация в 7-дневен срок от датата на създаване на неперсонифицираното дружество, която се смята за дата на регистрация на дружеството по този закон. Когато съдружникът се регистрира по този закон след датата на създаване на неперсонифицираното дружество, заявлението се подава в 7-дневен срок от датата на регистрацията на съдружника, която се смята за дата на регистрация на дружеството по този закон."

§ 23. В чл. 132а, ал. 2 думите „14-дневен" се заменят със „7-дневен".

§ 24. Създава се чл. 160а:

„Инвестиционно злато

Чл. 160а. (1) За целите на този закон инвестиционно злато:

1. е злато под формата на кюлчета или плочки с тегла, приети от пазарите за злато, и с чистота, равна на или по-голяма от 995 хилядни;

2. са златни монети, включени в заповедта по чл. 175, ал. 5, за които са налице едновременно следните условия:

а) чистотата им е равна на или е по-голяма от 900 хилядни;

б) изсечени са след 1800 г.;

в) били са или са законно платежно средство в страната, от която произхождат;

г) продават се обикновено на цена, която не надвишава стойността на златото по пазарни цени, съдържащо се в монетите повече от 80 на сто;

3. са златни монети, които не са включени в заповедта по чл. 175, ал. 5, но са включени в Списъка на златни монети, които отговарят на критериите, установени в член 344, параграф 1, точка 2 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 25 ноември 2006 г. относно Общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ, L 347 от 11 ноември 2006 г.) (специална схема за инвестиционно злато), публикуван до 1 декември на годината в серия „С“ на „Официален вестник" на Европейския съюз, валиден за календарната година, следваща годината на публикуване; за инвестиционно злато се считат и всички емисии на монети, включени в този списък за годината, за която се отнася списъкът;

4. са златни монети, които не са включени в списъка по т. 3 или в заповедта по чл. 175, ал. 5, но за които с документ, издаден от управителя на Българската народна банка, е удостоверено, че са налице едновременно условията по т. 2 за инвестиционно злато.

(2) Българската народна банка издава документа по ал. 1, т. 4 на лицето, заявило искане за удостоверяване на златни монети като инвестиционно злато, след предоставяне на информация за тези монети.

(3) Редът и необходимите документи за включване на златни монети в заповедта по чл. 175, ал. 5 се определят с правилника за прилагане на закона.“

§ 25. В чл. 175 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3 т. 4 се отменя.

2. Създава се ал. 5:

„(5) Министърът на финансите съвместно с управителя на Българската народна банка определя със заповед списъка на златните монети, които се търгуват на територията на Република България и представляват инвестиционно злато. Заповедта се публикува на официалната интернет страница на Министерството на финансите и на БНБ.“

§ 26. Член 176а се отменя.

§ 27. Член 176б се отменя.

§ 28. В чл. 176в се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 т. 3 се изменя така:

„3. получи течни горива, освободени за потребление по чл. 20, ал. 2, т. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове, с обща стойност на данъчните им основи над 25 000 лв., които не са предназначени за

потребление от регистриран земеделски производител, който извършва зареждане с течни горива на превозни средства, машини, съоръжения или друга техника, регистрирана по Закона за регистрация и контрол на земеделската и горската техника, бюджетна организация, или е лице, регистрирано за целите на тази разпоредба по ред, определен с правилника за прилагане на закона, ако не е възникнало основание за обезпечение на друго основание."

2. В ал. 7 след думите „няма неуредени задължения за данък върху добавената стойност" се поставя запетая и се добавя „както и непогасени глоби или имуществени санкции във връзка с нарушения по закона".

§ 29. В чл. 186, ал. 1 се създава т. 4:

„4. използва ЕСФП, които:

а) не са от одобрен тип;

б) са модифицирани чрез прибавяне или премахване на отделни компоненти без предварително да е уведомена НАП;

в) имат нарушени или липсващи пломби;

г) позволяват режим на работа при прекъсване на връзка/връзки и и/или комуникация/комуникации между отделните модули не по установения с наредбата по ал. 4 ред."

§ 30. В чл. 187, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. В изречение второ думата „нарушения" се заменя с „нарушенията, включително когато към момента на запечатване обектът или обектите се стопанисват от трето лице, ако това трето лице е знаело или е могло да знае, че е започната процедура по запечатване".

2. Създава се изречение трето:

„Органът по приходите има право да разгласява чрез бюлетин на интернет страницата на приходната администрация или чрез средствата за масово осведомяване списъци на подлежащи на запечатване търговски обекти и тяхното местонахождение."

§ 31. Създава се чл. 191а:

„Чл. 191а. (1) Който извършва сервизно обслужване, въвеждане в експлоатация, регистрация на ФУ/ИАСУТД или демонтаж на фискална памет не по установения за това ред, се наказва с глоба в размер от 1000 до 5000 лева. Същото наказание се налага на лице, което наруши целостта на пломбите на ЕСФП не по установения за това ред.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 глобата е в размер от 2000 до 10 000 лева."

§ 32. В чл. 192 т. 3 се изменя така:

„3. отнема разрешението на лицето, извършващо сервизно обслужване."

§ 33. В § 1 от Допълнителните разпоредби се правят следните изменения:

1. Точка 24 се отменя.

2. В т. 45 думите „от туроператор към пътуващо лице" се заличават.

3. В т. 83, буква „б" думите „със стойност" се заменят със „с данъчна основа".

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 34. Разпоредбата на § 14 се прилага от 1 януари 2018 г. до 31 декември 2018 г.

§ 35. Когато след датата на създаване на неперсонифицирано дружество, което не е регистрирано по закона, съдружникът е регистриран по закона до 31 декември 2017 г. включително, заявлението за регистрация по чл. 132, ал. 5 се подава в едномесечен срок от влизането в сила на този закон.

§ 36. Лица, на които регистрацията по закона е прекратена през декември 2017 г. и не са подавали по електронен път при условията и по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс справка-декларация, отчетни регистри и VIES-декларация до датата на дерегистрацията им, подават същите за последния данъчен период на хартиен и на технически носител в компетентната териториална дирекция на НАП в срока по чл. 125, ал. 5.

§ 37. (1) В шестмесечен срок от влизането в сила на този закон министърът на финансите привежда наредбата по чл. 118, ал. 4 в съответствие с него.

(2) Министърът на финансите определя срок, в който лицата по § 20 следва да приведат дейността си с изискванията на наредбата по ал. 1.

§ 38. Заповедта по § 1, т. 24, буква „б" от Допълнителните разпоредби на закона е в сила до издаване на заповед по чл. 175, ал. 5.

§ 39. (1) Предоставено по реда на чл. 176а и 176б, в сила до 31 декември 2017 г., обезпечение се усвоява за изискуеми и непогасени задължения за данък върху добавената стойност, глоби или имуществени санкции във връзка с нарушения по закона, по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, предвиден за принудително изпълнение.

(2) Обезпечението по ал. 1, включително при наличие на остатък след усвояването му, при липса на изискуеми и непогасени задължения за данък върху добавената стойност, глоби или имуществени санкции във връзка с нарушения по закона се освобождава в срок един месец от влизането в сила на този закон.

§ 40. (1) Обезпечение, предоставено от данъчно задължено лице, за което е отпаднало задължението за предоставяне на обезпечение по чл. 176в, ал. 1, т. 3 и за което не е налице задължение за предоставяне на обезпечение на друго основание, се усвоява по реда за принудително изпълнение, предвиден в Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, при наличие на изискуеми и непогасени задължения на лицето за данък върху добавената стойност, глоби или имуществени санкции във връзка с нарушения по закона.

(2) Обезпечението по ал. 1 или остатъкът от него след усвояването се освобождава в срок един месец от постъпването на искане от данъчно задълженото лице освен в случаите на възложена в същия срок ревизия.

(3) При освобождаване на обезпечението компетентният орган по приходите заличава данъчно задълженото лице от регистъра по чл. 176в, ал. 10 в деня на освобождаването.

§ 41. В Закона за акцизите и данъчните складове (обн., ДВ, бр. 91 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 63, 80, 81, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 53, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36 и 106 от 2008 г., бр. 6, 24, 44 и 95 от 2009 г., бр. 55 и 94 от 2010 г., бр. 19, 35, 82 и 99 от 2011 г., бр. 29, 54 и 94 от 2012 г., бр. 15, 101 и 109 от 2013 г., бр. 1 и 105 от 2014 г., бр. 30, 92 и 95 от 2015 г., бр. 45, 58, бр. 95 и 97 от 2016 г. и бр. 9, 58 и 63 от 2017 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 4 т. 37 се изменя така:

„37. „Енергиен продукт за отопление“ е продукт, участващ в процес, свързан с отделянето на топлина, която се използва непосредствено или чрез преносна среда. Енергиен продукт за отопление не се ограничава само до използването му за отопление на помещение. Използването на енергиен продукт за отопление включва и всички случаи, когато енергийните продукти

се изгарят и получената топлина се използва независимо от крайното й предназначение, включително използването в оранжерии, сушилни, бази за вторични суровини, химически заводи, с изключение:

а) за цели по т. 10 и 33;

б) за цели, различни от моторно гориво или гориво за отопление."

2. В чл. 12, ал. 2 накрая се поставя запетая и се добавя „както и изделията за пушене с водна лула (наргиле), които освен тютюн или заместители на тютюна (изделия на базата на растения, билки или плодове или изделия в твърдо състояние) съдържат и ароматизиращи вещества".

3. В чл. 21:

а) в ал. 1 се създават т. 15 и 16:

„15. произведената електрическа енергия от лица, за които няма изискване да са получили лицензия по Закона за енергетиката, при условие че е платен акциз за енергийните продукти, вложени в производството на електрическата енергия;

16. цигари до 1000 къса и тютюн за пушене до 2 кг за една календарна година, които са предназначени само за научни изследвания и за изследвания, свързани с качеството на продукцията."

б) в ал. 2:

аа) в основния текст думите „по ал. 1, т. 1 и 3" се заменят с „по ал. 1, т. 1-3";

бб) създава се нова т. 2:

„2. по ал. 1, т. 2 - с правилника за прилагане на закона;"

в) досегашната т. 2 става т. 3.

4. В чл. 22, ал. 3, т. 2 думата „лекарства" се заменя с „лекарствени продукти".

5. В чл. 24б:

а) в ал. 3:

аа) думите „които могат да бъдат отстранени" и запетаите пред и след тях се заличават;

бб) създават се изречения трето и четвърто:

„При неотстраняване на нередовностите началникът на митницата издава решение, с което прекратява производството. Решението за

прекратяване на производството подлежи на обжалване по реда на глава десета, раздел IV на Административнопроцесуалния кодекс.“;

б) в ал. 5 изречение първо се изменя така:

„Когато се установи, че лицето не отговаря на нормативните изисквания, началникът на митницата с мотивирано решение отказва издаването на удостоверение за освободен от акциз краен потребител.“;

в) в ал. 8 накрая се поставя запетая и се добавя „включително в случаите на връчено удостоверение, след отменен отказ за издаване на удостоверение за освободен от акциз краен потребител“.

6. В чл. 25, ал. 1, т. 3 след думите „наредбата по ал. 2“ се поставя запетая и се добавя „и при условие че същите са определени и отчетени, както и вписани в регистър „Дневник на складовата наличност“ по ред и по начин, определени в правилника за прилагане на закона“.

7. В чл. 27 се създава ал. 14:

„(14) При неотстраняване на нередовностите началникът на митницата издава решение, с което прекратява производството. Решението за прекратяване на производството подлежи на обжалване по реда на глава десета, раздел IV на Административнопроцесуалния кодекс.“

8. В чл. 44:

а) в ал. 1, т. 4 накрая се поставя запетая и се добавя „с изключение на случаите по чл. 84, ал. 22“;

б) алинея 3 се изменя така:

„(3) Акцизът се смята за внесен в държавния бюджет в срок от датата, на която сумата е постъпила в срока по чл. 178, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс по сметката или в касата на компетентното митническо учреждение по ал. 1.”

9. В чл. 49:

а) в ал. 3:

аа) думите „отказва искания лиценз“ се заменят с „издава решение, с което прекратява производството“;

бб) създава се изречение второ:

„Решението за прекратяване на производството подлежи на обжалване по реда на глава десета, раздел IV на Административнопроцесуалния кодекс.“;

б) в ал. 6 след думите „друг орган“ се добавя „включително и в случаите на получаване на становище от началника на митницата по смисъла на наредбата по чл. 103а, ал. 3“ и се поставя запетая.

10. В чл. 52, ал. 4 се създава изречение второ:

„Решението на директора на Агенция „Митници“ подлежи на предварително изпълнение, освен ако съдът разпореди друго.“

11. В чл. 55г, ал. 3:

а) думите „отказва искания лиценз“ се заменят с „издава решение, с което прекратява производството“;

б) създава се изречение второ:

„Решението за прекратяване на производството подлежи на обжалване по реда на глава десета, раздел IV на Административнопроцесуалния кодекс.“

12. В чл. 57а се създава ал. 11:

„(11) Операторите на газопреносни и газоразпределителни мрежи по смисъла на Закона за енергетиката са длъжни ежемесечно до 10-о число след изтичане на данъчния период да предоставят информация на компетентното митническо учреждение на електронен носител, която да съдържа данните от средствата за търговско измерване, включително следната информация:

1. потребени количества природен газ за собствени нужди;

2. данни за типа на средствата за търговско измерване, при промяна;

3. информация за извършените метрологични проверки на средствата за търговско измерване, в случаи на извършени проверки през отчетния период;

4. протокол за конфигуриране на коригиращото устройство за обем (енергия);

5. данни за измереното, разпределеното и пренесеното количество природен газ за периода по получатели, както и местонахождението на съответните средства за търговско измерване, като измерените количества природен газ следва да са представени в обемни единици кубически метри при стандартни условия и количеството природен газ - в гигаджаули при горна топлотворна способност;

6. при поискване - данни за количествата пренесен природен газ, отчетени от конкретно средство за търговско измерване на природен газ.“

13. В чл. 57б:

а) в ал. 1 изречение първо се изменя така:

„Лицата по чл. 57а, ал. 1, т. 1-3 с изключение на лицата, които от обекти за компресиране на природен газ извършват продажба на крайни потребители за битови или стопански нужди и за моторно гориво, подават искане за регистрация до началника на митницата по седалище и адрес на управление преди започване на дейността.“;

б) в ал. 2 изречение първо се изменя така:

„Лицата, които от обекти за компресиране на природен газ извършват продажба на крайни потребители за битови или стопански нужди и за моторно гориво, както и лицата по чл. 57а, ал. 1, т. 3а, 3б, 5 и 6 подават искане за регистрация до началника на митницата по местонахождение на обекта, от която на територията на съответното компетентно митническо учреждение се извършват продажбите.“;

в) в ал. 7 се създават изречения трето и четвърто:

„При неотстраняване на нередовностите началникът на митницата издава решение, с което прекратява производството. Решението за прекратяване на производството подлежи на обжалване по реда на глава десета, раздел IV на Административнопроцесуалния кодекс.“;

г) в ал. 14 се създава изречение второ:

„При промяна, свързана със седалище и адрес на управление, началникът на компетентната митница по новото седалище и адрес на управление издава решение, с което се отразява настъпилата промяна.“

14. В чл. 57в, ал. 5:

а) думите „отказва регистрацията“ се заменят с „издава решение, с което прекратява производството“;

б) създава се изречение второ:

„Решението за прекратяване на производството подлежи на обжалване по реда на глава десета, раздел IV на Административнопроцесуалния кодекс.“

15. В чл. 58д, ал. 3:

а) думите „отказва регистрацията“ се заменят с „издава решение, с което прекратява производството“;

б) създава се изречение второ:

„Решението за прекратяване на производството подлежи на обжалване по реда на глава десета, раздел IV на Административнопроцесуалния кодекс.“

16. В чл. 64:

а) в ал. 4 накрая се поставя запетая и се добавя „като бандеролът за тютюневите изделия може да бъде поставен също и по начин, който гарантира, че не може да бъде премахнат от потребителската опаковка, без да бъде повреден";

б) алинея 7 се изменя така:

„(7) Бандеролите се заявяват, закупуват, разпространяват и поставят по ред и начин, определени от министъра на финансите. Бандеролите се отпечатват от печатницата на Българската народна банка, която при необходимост може да ползва други специализирани печатници. Отпечатването на бандеролите се извършва при спазване на изискванията на Наредбата за условията и реда за отпечатване и контрол върху ценните книжа (ДВ, бр. 101 от 1994 г.)."

17. Създава се чл. 75б:

„Чл. 75б. (1) В случаите, когато на територията на страната се установят липси при приключване на движение на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз, се дължи акциз на основание чл. 20, ал. 2, т. 8.

(2) Когато получателят установи точното количество на акцизните стоки при тяхното разтоварване, количеството на акцизните стоки се вписва в регистър „Дневник складова наличност“. Съобщението за получаване се подава в съответствие с чл. 73д.

(3) При посочени липси в съобщението за получаване на акцизни стоки, когато изпращачът е установен в друга държава членка, митническите органи извършват проверка на действително получените количества. Проверката относно действително изпратеното количество се извършва съгласно Регламент (ЕС) № 389/2012 г. на Съвета от 2 май 2012 г. относно административното сътрудничество в областта на акцизите и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2073/2004 г. (ОВ, L 121 от 8 май 2012 г.).

(4) След извършване на проверките по ал. 3, с които са установени липси по ал. 1, началникът на компетентното митническо учреждение, на територията на което се намира данъчният склад, обектът на регистрирания получател или на временно регистрирания получател, издава решение за установяване на задължение за акциз от изпращача, като с едно решение може да се установят задължения за акциз за съответния данъчен период.

(5) Определеното задължение с решението по ал. 4 подлежи на доброволно плащане в 14-дневен срок от връчването му. След изтичането на срока за доброволно плащане решението подлежи на предварително изпълнение, освен ако изпълнението е спряно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(6) Решението по ал. 4 подлежи на обжалване по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(7) За целите на връчване и събиране на установеното задължение с решението по ал. 4 може да се прилагат разпоредбите на глава двадесет и седма „а“ от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(8) В случаите на чл. 73а, ал. 1, т. 2, когато съобщението за получаване се приключи с липси, се извършва проверка съгласно Регламент № 389 от 2012 г. на Съвета от 2 май 2012 г. относно административното сътрудничество в областта на акцизите и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2073/2004 г. относно установяване на заплащането на акциза. В случай че акцизът не е заплатен в другата държава членка, акцизът се дължи от лицензирания складодържател - изпращач, при спазване на разпоредбите на чл. 74а, ал. 4.“

18. В чл. 80 се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 1 думите „по реда на митническото законодателство“ се заличават;

б) създава се ал. 5:

„(5) Банковите гаранции следва да са със срок на валидност не по-малко от 1 година от датата на издаването им.“

19. В чл. 81б, ал. 6 думите „по реда на митническото законодателство“ се заличават.

20. В чл. 82, ал. 1 думите „по определения с митническото законодателство ред за обезпечаване на митата“ се заличават.

21. В чл. 83е, ал. 2 думите „по реда на митническото законодателство“ се заличават.

22. В чл. 83к, в изречение второ думите „по реда на митническото законодателство“ се заличават.

23. В чл. 84, ал. 8:

а) в основния текст след думите „по чл. 20“ се поставя запетая и се добавя „ал. 2“;

б) в т. 1 накрая се създава изречение второ:

„в случаите на доставка на природен газ, въглища или кокс на освободен от акциз краен потребител се издава отделен акцизен данъчен документ за всеки обект;“.

24. В чл. 90а се създава ал. 3:

„(3) Разпоредбата на ал. 1 не се прилага за лицата, получили лиценз за управление на данъчен склад.“

25. В чл. 90г, ал. 3:

а) думите „отказва издаването на разрешение“ се заменят с „издава решение, с което прекратява производството“;

б) създава се изречение второ:

„Решението за прекратяване на производството подлежи на обжалване по реда на глава десета, раздел IV на Административнопроцесуалния кодекс.”

26. В чл. 91б:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създават се ал. 2-4:

„(2) Забранява се регистрирането на електронен административен документ или издаването на документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, за акцизни стоки, които не са произведени или постъпили физически в данъчния склад.

(3) Забранява се подаването на съобщение по чл. 73д за акцизни стоки, които не са постъпили физически в данъчния склад или обекта.

(4) Забранява се издаването на данъчни документи по този закон за акцизни стоки, които не са произведени или постъпили физически в данъчния склад или обекта. Забраната не се отнася за случаите на установяване на липси или потреблението на акцизни стоки в данъчния склад/обекта.“

27. В чл. 93 се създават ал. 13 и 14:

„(13) Сертификатът за одобрен съд за транспортиране на енергийни продукти се прекратява с решение на началника на компетентната митница при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона. Решението подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(14) В случаите на ал. 12 решението за прекратяване на сертификата за одобрен съд за транспортиране на енергийни продукти подлежи на предварително изпълнение, освен ако съдът не разпореди друго."

28. В чл. 99 се създават ал. 6-8:

„(6) Забранява се публикуването на обяви и съобщения, включително в електронен вид, чрез които се предлагат за продажба акцизните стоки по ал. 1, т. 3 и 4, ал. 2, т. 2-5 и отпадъците от тютюн по ал. 2, т. 6.

(7) Лицата, предоставили услугата за публикуване на обявите/съобщенията по ал. 6 в електронен вид, са длъжни да премахват информацията в срок до 3 дни от публикуването и да контролират публикуването на подобни обяви/съобщения, включително чрез забрана или ограничаване на достъпа на използвани за целта телефонни номера, ай пи (IP) и е-мейл адреси.

(8) Когато е необходима като доказателство, информацията за лицата, предлагащи акцизни стоки чрез обяви/съобщения по ал. 6, се предоставя при поискване на митническите органи."

29. Създава се чл. 99а:

„Чл. 99а. (1) Изпращането чрез пощенската мрежа на акцизните стоки и отпадъци от тютюн по чл. 99, ал. 1, т. 3 и 4 и ал. 2, т. 2-6 е забранено. Забраната не се отнася за отпадъци от тютюн, изпращани между търговци във връзка с тяхната обичайна дейност.

(2) Не се допуска извършването на пощенски услуги, свързани с приемането, пренасянето и доставянето чрез пощенската мрежа на акцизните стоки и отпадъци от тютюн по ал. 1.

(3) Подателите са длъжни да попълват декларация пред пощенския оператор, че изпращаните от тях акцизни стоки са с платен, начислен или обезпечен акциз, както и че същите са с бандерол, когато такъв е задължителен. Попълване на декларация се изисква и при изпращане на

отпадъци от тютюн по чл. 12, ал. 4, като подателят посочва идентификационните данни на получателя и предназначението на отпадъка.

(4) Декларациите по ал. 3 се съхраняват в оригинал в съответното звено на пощенската мрежа и се предоставят на митническите органи при извършване на проверка.

(5) При съмнение или когато установят, че пратката съдържа акцизните стоки или отпадъци от тютюн по ал. 1, пощенските оператори уведомяват незабавно най-близкото митническо учреждение, като предоставят данни за нейното местоположение и служебно лице за контакт. Приетата пратка се задържа от пощенския оператор за срок, съгласуван с митническите органи, но не по-дълъг от 3 дни от уведомяването.

(6) В срока по ал. 5 митническите органи извършват проверка, като пощенският оператор е длъжен да им оказва необходимото съдействие, включително за установяване на подателя и получателя на пратката, съдържаща забранените акцизни стоки или отпадъци от тютюн. Митническите органи могат да изискват от пощенските оператори конкретни действия, свързани с приемането, пренасянето и доставката на пратки, съдържащи акцизни стоки или отпадъци от тютюн, да се извършат под тяхно наблюдение и/или под наблюдението на оператора.

(7) Формата и съдържанието на декларацията по ал. 3 се определят с правилника за прилагане на закона.

(8) Когато е необходима като доказателство, информацията, свързана с приемането, пренасянето и доставянето на акцизните стоки и отпадъци от тютюн по ал. 1, се предоставя при поискване на митническите органи."

30. В чл. 102 се правят следните допълнения:

а) в ал. 3, т. 1 накрая се добавя „и отпадъци от тютюн";

б) създава се ал. 8:

„(8) При осъществяване на контрола върху акцизните стоки при поискване от митническите органи лицата са длъжни да им представят документ за самоличност. В случай на отказ самоличността на лицето се установява от компетентните органи на Министерството на вътрешните работи."

31. В чл. 102а се създава ал. 6:

„(6) Разпоредбите на ал. 1-5 се прилагат и за контрола върху отпадъците от тютюн."

32. Създава се чл. 102б:

„Чл. 102б. (1) Подлежащите на контрол лица, които са уведомени от митническите органи, че ще бъдат инсталирани и използвани техническите устройства по чл. 102а, ал. 1, т. 1 и/или че ще бъдат поставени технически средства за контрол с цел ограничаване на достъпа до товара, са длъжни да задържат транспортното средство до предприемане на съответните действия, но за не повече от 3 часа от уведомяването.

(2) При инсталиране и използване на технически устройства за контрол на движението на акцизни стоки и/или на технически средства за контрол на достъпа до товара лицето, управляващо транспортното средство, е длъжно:

1. да представи на митническите органи документ за самоличност и всички документи, свързани с товара, с които разполага;

2. да декларира пред митническите органи данни за вида и количеството на акцизните стоки, за изпращача и получателя, за мястото и датата на получаване на стоките, както и да заяви очаквания час на получаване/разтоварване, в случай че липсват документи или документите не съдържат тези данни;

3. да уведоми лицето, посочено като получател и/или изпращач на стоките, за инсталираните технически устройства и/или поставените технически средства за контрол и за задължението на получателя да присъства на мястото на получаване/разтоварване на стоките на територията на страната;

4. да запази целостта и да не допуска повреждането, манипулирането или въздействието по друг неправомерен начин върху техническите устройства и техническите средства за контрол, поставени от митническите органи;

5. да не се отклонява от маршрута, определен по реда на чл. 102а, ал. 2, освен в случаите на непреодолима сила, за които е уведомил митническите органи предварително на телефон за връзка, посочен от тях;

6. да достави превозваните акцизни стоки на мястото на получаването/разтоварването им в страната или на мястото, през което транспортното средство следва да напусне територията на страната, като присъства при демонтиране на техническите устройства и/или отстраняване на техническите средства за контрол.

(3) При инсталиране и използване на технически устройства за контрол на движението на акцизни стоки и/или на технически средства за контрол на достъпа до товара лицето - получател на акцизните стоки на територията на страната, е длъжно:

1. да уведоми незабавно митническите органи при промяна на датата, часа и мястото на получаване/разтоварване на стоките на телефони за контакт и електронни адреси, публикувани на интернет страницата на Агенция „Митници";

2. да се яви пред митническите органи на посочените място, дата и час на получаване/разтоварване на стоките или да осигури присъствието на упълномощен свой представител;

3. да присъства или да осигури присъствието на упълномощен свой представител при демонтирането на техническите устройства и/или отстраняването на техническите средства за контрол, както и при проверката, извършена при получаване/разтоварване на стоките.

(4) Когато от транспортно средство, върху което са поставени технически средства за контрол на достъпа до товара, следва да се разтовари акцизна стока на няколко различни места, на всяко от местата на разтоварване поставените технически средства за контрол се отстраняват. След разтоварване на стоката митническите органи могат да поставят нови технически средства за контрол.

(5) Техническите устройства се демонтират и/или техническите средства за контрол се отстраняват от митническите органи на мястото на получаване/разтоварване на стоката не по-късно от 4 часа от заявения от лицето час съгласно ал. 2, т. 2. Когато е подадено уведомление за промяна по ал. 3, т. 1, демонтирането на техническите устройства и/или отстраняването на техническите средства за контрол се извършва не по-късно от 24 часа от подаването на уведомлението.

(6) В случаите по ал. 5, когато с транспортното средство се превозват освен акцизните стоки, и други стоки, при разтоварване на другите стоки не се изисква присъствието на техния получател.

(7) За инсталираните и демонтираните технически устройства по чл. 102а, ал. 1, т. 1, както и за поставените и отстранените технически средства за контрол митническите органи съставят протокол.

(8) Формата и съдържанието на декларацията по ал. 2, т. 2 се определят с правилника за прилагане на закона.

(9) Разпоредбите на ал. 1-8 се прилагат и за контрола върху отпадъците от тютюн.“

33. Създава се чл. 102в:

„Чл. 102в. (1) В случаите на чл. 102, ал. 6 водачите на пътните превозни средства имат задълженията по чл. 102б, ал. 2, т. 1 и 2.

(2) За идентифициране и спиране на транспортни средства митническите служители могат да изискат съдействие от органите на Министерството на вътрешните работи или от други държавни органи в рамките на тяхната компетентност. По искане на митническите органи и при наличие на данни, че спряното транспортно средство е послужило за извършването на нарушение на закона, същото се задържа за осъществяване на контрол.

(3) За установяване на маршрута на движение и на местоположението на транспортни средства митническите органи могат да ползват данни от навигационни системи, данни от системите на компетентните администрации, както и друга подходяща информация.“

34. В чл. 103:

а) в ал. 2 думите „обезпечаването и преценката“ се заменят с „обезпечаването, преценката и връщането“;

б) създава се ал. 7:

„(7) Средствата за контролните покупки по ал. 5 се осигуряват от бюджета на Агенция „Митници“.“

35. В чл. 103в:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създава се ал. 2:

„(2) За лицата по чл. 57а, ал. 1, т. 1-3, с изключение на лицата, които от обекти за компресиране на природен газ извършват продажба на крайни потребители за битови или стопански нужди и за моторно гориво, не се прилага разпоредбата на чл. 103а, ал. 4.“

36. В чл. 107б, ал. 2 след думите „иззетите и задържаните“ се поставя запетая и се добавя „отнетите и изоставените в полза на държавата“.

37. В чл. 107в, ал. 3 думите „чрез възлагане за преработка или унищожаване“ се заличават.

38. В чл. 107ж:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) Когато за стоките - предмет на нарушение по този закон, акцизът е заплатен частично или не е заплатен, се дължи акциз на общо основание в случаите:

1. когато по чл. 107е, ал. 2 - с влязло в сила наказателно постановление за стоките е определена пазарна цена;

2. по чл. 107з, ал. 3, т. 3 - с влязло в сила споразумение за прекратяване на административнонаказателно производство за стоките, за които е заплатена пазарна цена.";

б) създава се нова ал. 2:

„(2) Акциз на общо основание се дължи в случаите по чл. 108, ал. 2, чл. 109, ал. 5 и чл. 123б, ал. 1 при влязло в сила наказателно постановление.";

в) досегашната ал. 2 става ал. 3 и в нея след думите „по ал. 1" се добавя „и 2";

г) досегашната ал. 3 става ал. 4;

д) досегашната ал. 4 става ал. 5 и в нея думите „ал. 2" се заменят с „ал. 3".

39. В чл. 107з, ал. 4, т. 2, буква „а" след думите „по-нисък от" се добавя „80 на сто от" .

40. Член 110 се изменя така:

„Чл. 110. (1) Лице, което не внесе дължимия акциз в срока по чл. 44, се наказва с имуществена санкция в размер от 200 до 2000 лв. - за юридическите лица и едноличните търговци, и с глоба в размер от 100 до 1000 лв. - за физическите лица.

(2) Лице, което не подаде акцизна декларация в срока по чл. 87, се наказва с имуществена санкция в размер от 100 до 2000 лв. - за юридическите лица и едноличните търговци, и с глоба в размер от 50 до 1000 лв. - за физическите лица.

(3) Лице, което не предостави в срок информация по чл. 88а, се наказва с имуществена санкция в размер от 200 до 2000 лв.

(4) При повторно нарушение по ал. 1, 2 и 3 имуществената санкция е в размер от 500 до 3000 лв., а глобата е в размер от 300 до 2000 лв.

(5) Лице, получило удостоверение за освободен от акциз краен потребител, което не представи рекапитулативна декларация или не представи отчета по чл. 28а в установения срок, се наказва с имуществена санкция в размер от 200 до 2000 лв. При повторно нарушение имуществената санкция е в размер от 500 до 3000 лв."

41. В чл. 112а се създава ал. 3:

„(3) Който държи и превозва акцизни стоки без опростен придружителен документ или документ по чл. 76а, ал. 8 или чл. 76в, ал. 3, се наказва с глоба за физическите лица в размер от 1000 до 4000 лв. или с имуществена санкция за юридическите лица и едноличните търговци в размер от 2000 до 6000 лв. При повторно нарушение глобата е в размер от 3000 до 6000 лв., а имуществената санкция в размер от 4000 до 8000 лв."

42. Създава се чл. 112б:

„Чл. 112б. (1) Лице, при което митническите органи установят липси на акцизни стоки, което обстоятелство не е отразено в материалната отчетност на лицето, се наказва с имуществена санкция в размер на акциза, дължим за липсващата акцизна стока, но не по-малко от 500 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 имуществената санкция е в двойния размер на дължимия акциз за липсващата акцизна стока, но не по-малко от 1000 лв.

(3) Лице, при което митническите органи установят излишъци на акцизни стоки, което обстоятелство не е отразено в материалната отчетност на лицето, се наказва с имуществена санкция в размер от 3000 до 20 000 лв.

(4) При повторно нарушение по ал. 3 имуществената санкция е в размер от 5000 до 30 000 лв."

43. В чл. 114а:

а) в ал. 1 след думите „чл. 91б" се поставя запетая и се добавя „ал. 1";

б) създава се ал. 3:

„(3) Лице, което наруши разпоредбите на чл. 91б, ал. 2, 3 и 4, се наказва с имуществена санкция в двойния размер на акциза, но не по-малко от 6000 лв., а при повторно нарушение – в двойния размер на акциза, но не по-малко от 10 000 лв."

44. В чл. 120 се създава ал. 5:

„(5) Който наруши забраната на чл. 99, ал. 6 и 7, се наказва с глоба за физическите лица в размер от 500 до 1000 лв. или с имуществена санкция за юридическите лица и едноличните търговци в размер от 2000 до 5000 лв. При повторно нарушение глобата е в размер от 1000 до 2000 лв., а имуществената санкция – в размер от 5000 до 10 000 лв.“

45. В чл. 123:

а) в ал. 1 думите „1000 лв.“ се заменят с „500 лв.“ и думите „2000 лв.“ се заменят с „1000 лв.“;

б) в ал. 2 думите „2000 лв.“ се заменят с „1000 лв.“ и думите „4000 лв.“ се заменят с „2000 лв.“;

в) в ал. 6 думите „2000 лв.“ се заменят с „700 лв.“ и думите „4000 лв.“ се заменят с „1000 лв.“ и думите „6000 лв.“ се заменят с „2000 лв.“.

46. Член 123а се изменя така:

„Чл. 123а. (1) Който избегне пълното или частичното внасяне на дължимия по този закон акциз, се наказва с глоба в двойния размер на избегнатия акциз, но не по-малко от 1000 лв., а на юридическите лица и едноличните търговци се налага имуществена санкция в двойния размер на избегнатия акциз, но не по-малко от 2000 лв.

(2) Който избегне пълното или частичното обезпечаване на дължимия по този закон акциз, се наказва с глоба в двойния размер на избегнатия акциз, но не по-малко от 1000 лв., а на юридическите лица и едноличните търговци се налага имуществена санкция в двойния размер на избегнатия акциз, но не по-малко от 2000 лв.

(3) В случаите по ал. 2, когато дължимият акциз е начислен и внесен, на юридическите лица се налага имуществена санкция в размер 500 лв.

(4) При повторно нарушение по ал. 1 и 2 глобата е в тройния размер на избегнатия акциз, но не по-малко от 2000 лв., а имуществената санкция – в тройния размер на избегнатия акциз, но не по-малко от 4000 лв.“

47. Създава се чл. 123в:

„Чл. 123в. (1) Лице, което наруши разпоредбите на чл. 99а, ал. 1, 2 и 3, се наказва с глоба за физическите лица в двойния размер на акциза, но не по-малко от 1000 лв., или с имуществена санкция за юридическите лица и едноличните търговци в двойния размер на акциза, но не по-малко от 2000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 глобата е в двойния размер на акциза, но не по-малко от 2000 лв., а имуществена санкция - в двойния размер на акциза, но не по-малко от 4000 лв.

(3) Наказанията по ал. 1 и 2 не се налагат на лица - пощенски оператори по смисъла на Закона за пощенските услуги, които са уведомили митническите органи за наличие на пратка, съдържаща акцизните стоки или отпадъци от тютюн по чл. 99, и са съдействали за установяване на нейния изпращач и получател."

48. В чл. 124:

а) в ал. 1 след думите „нарушения по чл. 108а" се поставя запетая и се добавя „чл. 112а, ал. 3";

б) в ал. 4 след думите „транспортиране на" се добавя „иззетите и задържаните";

в) в ал. 5, в изречение първо след думите „подлежат на" се добавя „продажба" и в изречение второ след думите „подлежат на" се добавя „продажба или";

г) създава се ал. 6:

„(6) Продажбата на акцизни стоки по ал. 5 се извършва от митнически служители, определени със заповед на директора на Агенция „Митници" или на оправомощено от него лице, по ред, определен с наредбата по чл. 124, ал. 4.";

д) досегашните ал. 6-9 стават съответно ал. 7-9.

49. В чл. 126:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създава се ал. 2:

„(2) Санкциите по ал. 1 се налагат независимо от представянето на документи, когато лицата не са изпълнили своите задължения по чл. 118, ал. 6 или ал. 10 от Закона за данък върху добавената стойност."

50. В чл. 126б, ал. 2 числото „50" се заменя със „100".

51. В Преходните и заключителните разпоредби се създава § 9б:

„§ 9б. В срок до 31 март 2018 г. началниците на митници извършват служебна пререгистрация на издадените удостоверения за регистрации по чл. 57а, ал. 1, т. 2 по седалището на лицата с изключение на лицата, които от

обекти за компресиране на природен газ извършват продажба на крайни потребители за битови или стопански нужди и за моторно гориво."

§ 42. В Закона за пощенските услуги (обн., ДВ, бр. 64 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 112 от 2001 г., бр. 45 и 76 от 2002 г., бр. 26 от 2003 г., бр. 19, 88, 99 и 105 от 2005 г., бр. 34, 37, 80 и 86 от 2006 г., бр. 41, 53 и 109 от 2007 г., бр. 109 от 2008 г., бр. 35, 87 и 93 от 2009 г., бр. 101 и 102 от 2010 г., бр. 105 от 2011 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 61 от 2014 г. и бр. 81 и 95 от 2016 г.), в чл. 90, ал. 1 се създава т. 7:

„7. акцизни стоки и отпадъци от тютюн, чието държане, пренасяне, превозване, предлагане и продажба са забранени от Закона за акцизите и данъчните складове."

§ 43. В Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия (обн., ДВ, бр. 101 от 1993 г.; изм. и доп., бр. 19 от 1994 г., бр. 110 от 1996 г., бр. 153 от 1998 г., бр. 113 от 1999 г., бр. 33 и 102 от 2000 г., бр. 110 от 2001 г., бр. 20 от 2003 г., бр. 57 и 70 от 2004 г., бр. 91, 95, 99 и 105 от 2005 г., бр. 18, 30, 34, 70, 80 и 108 от 2006 г., бр. 53 и 109 от 2007 г., бр. 36, 67 и 110 от 2008 г., бр. 12, 82 и 95 от 2009 г., бр. 19 от 2011 г., бр. 50 от 2012 г., бр. 12 и 14 от 2015 г., бр. 19 и 28 от 2016 г.; попр., бр. 31 от 2016 г.; изм. и доп., бр. 101 от 2016 г. и бр. 63 и 85 от 2017 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 29 ал. 3 и 4 се отменят.

2. В § 1 на Допълнителните разпоредби:

а) в т. 8 думите „и изделията за пушене, различни от тютюневи изделия" се заменят с „изделията за пушене, различни от тютюневи изделия и изделията за водна лула, несъдържащи тютюн";

б) създава се т. 47:

„47. „Изделие за водна лула, несъдържащо тютюн" е изделие за пушене, което:

а) е съставено от заместители на тютюна (изделия на базата на растения, билки или плодове или изделия в твърдо състояние);

б) не съдържа растения и вещества, забранени със Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите."

§ 44. В Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32, 35 и 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51, 77 и 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г., бр. 15, 16, 23, 68, 91, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 35, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 74, 75 и 97 от 2016 г. и бр. 58 и 85

от 2017 г.), в чл. 28, ал. 4 думите „чл. 79, ал. 3“ се заменят с „чл. 79, ал. 1“.

§ 45. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 64 и 113 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 25, 32, 35, 41, 82, 95 и 99 от 2009 г., бр. 16, 49, 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51 и 99 от 2011 г., бр. 40, 81 и 94 от 2012 г., бр. 23, 66, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 53, 98, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 61, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 74, 75, 97 и 98 от 2016 г. и бр. 58 и 63 от 2017 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 50:

а) алинея 5 се изменя така:

„(5) Местните физически лица прилагат към годишната данъчна декларация по ал. 1 доказателства за размера на внесените в чужбина данъци и задължителни осигурителни вноски.“;

б) в ал. 6 думата „удостоверение“ се заменя с „доказателства“.

2. Създава се чл. 50а:

„Чл. 50а. Местните физически лица могат да декларират в годишната данъчна декларация по чл. 50 придобитите през годината доходи по чл. 13, полученото имущество по наследство, завет и дарение, както и полученото имущество с възстановено право на собственост по реда на нормативен акт.“

3. В чл. 53:

а) алинея 6 се отменя;

б) създава се ал. 7:

„(7) Годишната данъчна декларация на самоосигуряващите се лица по смисъла на Кодекса за социално осигуряване се подава само по електронен път.“

4. В чл. 56:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създава се ал. 2:

„(2) Предприятията и самоосигуряващите се лица – платци на доходи, подават декларацията по чл. 55, ал. 1 само по електронен път.“

5. В чл. 73, ал. 4 думите „до 30 април“ се заменят с „до края на месец февруари“.

§ 46. Разпоредбите на § 45, т. 1 и 2 се прилагат и за доходи, придобити от физическите лица през 2017 г.

§ 47. Годишната данъчна декларация на самоосигуряващите се лица по смисъла на Кодекса за социално осигуряване, както и декларацията по чл. 55, ал. 1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица, за които декларации задължението за подаване възниква след 31 декември 2017 г., се подават само по електронен път.

§ 48. Данъчно задължените лица по Закона за данъците върху доходите на физическите лица не ползват отстъпка върху данъка за довнасяне по реда на отменения чл. 53, ал. 6 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица за годишната данъчна декларация за 2017 г.

§ 49. Срокът за подаване на справката по чл. 73, ал. 1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица за доходи, изплатени през 2017 г., е до 28 февруари 2018 г.

§ 50. В Закона за местните данъци и такси (обн., ДВ, бр. 117 от 1997 г.; изм. и доп., бр. 71, 83, 105 и 153 от 1998 г., бр. 103 от 1999 г., бр. 34 и 102 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 28, 45, 56 и 119 от 2002 г., бр. 84 и 112 от 2003 г., бр. 6, 18, 36, 70 и 106 от 2004 г., бр. 87, 94, 100, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36 и 105 от 2006 г., бр. 55 и 110 от 2007 г., бр. 70 и 105 от 2008 г., бр. 12, 19, 41 и 95 от 2009 г., бр. 98 от 2010 г., бр. 19, 28, 31, 35 и 39 от 2011 г.; Решение № 5 от 2012 г. на Конституционния съд - бр. 30 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 53, 54 и 102 от 2012 г., бр. 24, 30, 61 и 101 от 2013 г., бр. 105 от 2014 г., бр. 14, 35, 37, 79 и 95 от 2015 г. и бр. 32, 43, 74, 80 и 97 от 2016 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 1, ал. 1:

а) създава се нова т. 8:

„8. данък върху таксиметров превоз на пътници;“

б) досегашната т. 8 става т. 9.

2. В чл. 55 се правят следните изменения:

а) в ал. 4, в основния текст думата „триколка“ се заменя с „триколесно превозно средство, определено в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2003 г. относно одобряване и надзора на пазара на дву-, три- и четириколесни превозни средства (ОВ, L 60 от 2 март 2003 г.)” и след тях се поставя запетая;

б) в ал. 8 думите „специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари“ се заличават;

в) в ал. 9 думите „специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари с товароподемност над 40 тона“ се заличават;

г) в ал. 12 думите „превозни средства от категория L7e по Закона за движението по пътищата“ се заменят с „четириколесни превозни средства, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013“ и след тях се поставя запетая.

3. В чл. 58 ал. 2 се изменя така:

„(2) Освобождават се от данък електрическите автомобили, мотоциклети и мотопеди, както и електрическите превозни средства категории L5e, L6e и L7e, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013.“

4. В чл. 61ч:

а) в ал. 1 думите „БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на издаване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници“ се заменят с „БМ е броят на месеците от текущата година, съответстващи на срока, за който е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници“;

б) алинея 2 се изменя така:

„(2) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения данък се възстановява недължимо внесената част, определена по следната формула:

$$НВДТПП = \frac{ПДТПП \times ОМ}{БМ}$$

НВДТПП е недължимо внесената част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година,

ПДТПП - платеният данък върху таксиметров превоз на пътници за срока, за който е издадено разрешението,

БМ - броят на месеците, за които е издадено разрешението и е платен данъкът върху таксиметров превоз на пътници,

ОМ - оставащият брой на месеците от срока на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници, следващи месеца на

прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.“

§ 51. В Закона за счетоводството (обн., ДВ, бр. 95 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 74, 95 и 97 от 2016 г. и бр. 88 от 2017 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 29:

а) алинея 4 се изменя така:

„(4) Годишният финансов отчет на микропредприятията може да се състои само от съкратен баланс по раздели и съкратен отчет за приходите и разходите.“;

б) алинея 6 се изменя така:

„(6) Годишният финансов отчет на малките предприятия може да се състои от съкратен баланс по раздели и групи, съкратен отчет за приходите и разходите и приложение.“

2. В чл. 38, ал. 10:

а) изречение първо се изменя така:

„Предприятие майка, което едновременно е и дъщерно предприятие (междинна майка) и съгласно приложимите счетоводни стандарти не е задължено да съставя консолидиран финансов отчет, публикува на български език консолидирания финансов отчет на първото предприятие майка, в което междинната майка е консолидирана, в тримесечен срок от крайния задължителен срок за публикуването му от консолидиращото предприятие майка.“;

б) създава се ново изречение второ:

„Заедно с консолидирания финансов отчет се публикуват консолидираните годишни доклади по глава седма.“

в) досегашното изречение второ става изречение трето.

3. В чл. 48, ал. 1 след думите „борбата против корупцията“ се поставя точка и текстът до края се заличава.

4. В чл. 54, в основния текст след думата „правителства“ се добавя „се съставя на български език, в хиляди левове и“.

5. В § 1 от Допълнителните разпоредби:

а) в т. 11 думите „получени от обичайната дейност на предприятието“ и запетаята след тях се заличават;

б) точка 12 се отменя;

в) създава се § 5а:

„§ 5а. Предприятие, чиято счетоводна база са Международните счетоводни стандарти по смисъла на § 1, т. 8 от Допълнителните разпоредби, осъществява текущото счетоводно отчитане и съставя финансовите си отчети в съответствие с изискванията на тези стандарти изцяло и без изменения. Когато в Международните счетоводни стандарти се съдържат разпоредби, различни от разпоредбите на закона, се прилагат разпоредбите на Международните счетоводни стандарти."

§ 52. В Закона за ограничаване на плащанията в брой (обн., ДВ, бр. 16 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2013 г., бр. 98 и 107 от 2014 г., бр. 95 от 2015 г. и бр. 63 от 2017 г.), в чл. 3 навсякъде числото „10 000" се заменя с „5000".

§ 53. Законът влиза в сила от 1 януари 2018 г. с изключение на § 8 и 9, които влизат в сила от 1 декември 2017 г., и § 41 относно т. 16, буква „а", който влиза в сила от 20 май 2019 г.

Законът е приет от 44-ото Народно събрание на …… 2017 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

(Димитър Главчев)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност

Направените предложения за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) са във връзка с необходимостта от прецизиране на разпоредби, които създават затруднения при практическото прилагане на закона.

Разпоредбите за корекция на ползван данъчен кредит са прецизирани с цел, когато при придобиването или изграждането на недвижимите имоти не е упражнено право на данъчен кредит, 20-годишният срок за недвижими имоти да се брои от началото на годината, през която изтича срокът по чл. 72, ал. 1 или от началото на годината на фактическото използване, ако имотите не са използвани повече от една година след годината на изтичане на този срок. По този начин принципът на определяне на тези срокове е уеднаквен с принципа за определяне на сроковете, когато за активите е упражнено право на приспадане на данъчен кредит.

С оглед на гарантиране на правната сигурност за регистрираните лица, които по силата на изрично ограничение в закона не са приспаднали данъчен кредит при производството, придобиването или вноса на стока, съответно при придобиването или изграждането на недвижим имот, или при получаването на услуга, които са или биха били дълготрайни активи по смисъла на закона, но в хода на използването на активите са приспаднали данъчен кредит в резултат на извършена годишна корекция, се предлага включването в закона на разпоредба, която да регламентира размера на неползвания данъчен кредит, който лицата могат да приспаднат при извършване на последваща облагаема доставка на такъв актив. Понастоящем определянето на този размер е уредено в правилника за прилагане на закона.

За по-голяма правна сигурност при прилагане на формулите за изчисляване на размера на корекциите се предлага пренасяне в закона на разпоредбите от правилника за прилагането му, които регламентират общите постулати при определяне на:

- размера на пропорцията на използване на стоката, включително недвижим имот, която е или би била дълготраен актив по смисъла на закона, за осъществяване на независима икономическа дейност спрямо общото им използване в съответната година;

- коефициента, отразяващ размера на частичния данъчен кредит при използване на стока, включително недвижим имот, или услуга, които са или биха били дълготрайни активи по смисъла на закона, когато през съответната година регистрираното лице е използвало/възнамерявало е да използва стоката или услугата за определен вид доставки.

Със законопроекта се предлагат текстове, които регламентират случаите, в които задължението за извършване на годишна корекция отпада.

Законопроектът предвижда прецизиране на разпоредбата за възникване на данъчно събитие в случаите на доставка с поетапно изпълнение.

С оглед на допускане на данъчно третиране, несъобразено с правилата на Директива 2006/112/ЕО, е конкретизирано, че прилагането на нулева ставка в случаите на превоз на пътници е приложимо само за техния багаж. При изпълнение на договори за превоз на товари моторните превозни средства не са част от багажа на пътник по отношение на водачите им.

Прецизирана е разпоредбата, регламентираща освобождаване от облагане с данък върху добавената стойност на доставката на „универсална пощенска услуга", с цел да не се допуска по-широко тълкуване на освобождаването, предвиденото в Директива 2006/112/ЕО относно общата система за данъка върху добавената стойност. В настоящата си редакция текстът не кореспондира с направеното в Закона за пощенските услуги разграничение между „универсална пощенска услуга" и „услуги, включени в обхвата на универсалната пощенска услуга". Новата редакция е съобразена със становището на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията и с Одитен доклад на Сметната палата за извършената оценка на ефективността на „Български пощи" ЕАД за периода 01.01.2013 г. – 31.12.2014 г. по отношение на прецизиране на субекта, освободен от облагане с ДДС при извършване на „универсална пощенска услуга", както е определена в член 3 от Директива 97/67/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 година относно общите правила за развитието на вътрешния пазар на пощенските услуги в Общността и за подобряването на качеството на услугата, изменена и допълнена с Директива 2002/39/ЕО и с Директива 2008/6/ЕО.

В съответствие с правилата на чл. 344 и 345 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система за данъка върху добавената стойност се предлага допълнение на разпоредбите, които регламентират

квалифицирането на златните монети като инвестиционно злато, с оглед на прилагането на специалната схема за инвестиционно злато. Предлагат се изменения относно реда за определяне на златните монети, които се търгуват на територията на Република България и представляват инвестиционно злато.

Допълнена е разпоредбата за регистрация, с която данъчно задължените лица се задължават да подадат заявление за регистрация в 7-дневен срок от датата, на която въз основа на обема и характера на извършваната дейност може да направи обосновано предположение, че ще достигнат облагаем оборот от 50 000 лв. или повече в рамките на текущия и следващия месец. Предложението има за цел да противодейства на лицата, които избягват регистрация по ЗДДС при извършване на облагаема дейност за определен период от годината (осъществяване на дейност в сезонни обекти в рамките на 2-3 месеца годишно). Горното налага и намаляването на срока за подаване на заявление за регистрация. В тази връзка и предвид, че всяко данъчно задължено лице следи за възникване на задължение за регистрация ежемесечно към края на месеца и подаването на заявление става въз основа именно на установения в последния ден на месеца оборот, не е налице значимо увеличаване на административната тежест, като в същото време ще се ускори регистрацията и ще се намалят необложените с данък обороти, със законопроекта се предлага съкращаване от 14-дневен на 7-дневен на срока за подаване на заявление, в случаите на възникване на основание за регистрация по закона.

Предвидено е допълване на разпоредбата, която урежда задължителна регистрация на неперсонифицирано дружество, в което са внесени стоки или услуги от съдружник - регистрирано по закона лице, със случаите, когато съдружникът е регистриран по закона след датата на създаване на неперсонифицираното дружество. Промяната цели да не се допуска възможност дружеството да остане нерегистрирано по ЗДДС при наличие на съдружници, които са регистрирани по закона, което би способствало за заобикаляне на облагането с ДДС.

Във връзка с намаляване на административната тежест на лицата е предложена отмяна на разпоредбите относно възможността за отказ на регистрация на лице, което не е предоставило в указания срок обезпечение в пари, в държавни ценни книжа или в безусловна и неотменяема банкова гаранция за срок една година, и за което са налице данни, че един или няколко от собствениците, управителите, прокуристите, мажоритарните съдружници или акционерите му са или са били към момента на възникване

на задължените собственици, прокуристи, мажоритарни съдружници или акционери, членове на органи за управление или контрол на лица с неуредени задължения за данък върху добавената стойност над 5000 лв.

Предлага се в случаите на прекратяване на юридическо лице без ликвидация или на неперсонифицирано дружество, или на осигурителна каса данъчно задължените лица да бъдат дерегистрирани по закона служебно от органите по приходите и да отпадне изискването да се подава заявление за дерегистрация.

Предложени са изменения, свързани с облекчаване и оптимизиране на процеса на деклариране, съгласно които, освен в изрично предвидени в закона случаи, отпада възможността за подаването на справка-декларацията, VIES-декларацията и отчетните регистри на хартиен носител и на технически носител. Подаването ще става по електронен път при условията и по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Предлага се нова редакция на ал. 5 от чл. 118 от ЗДДС с оглед на обстоятелството, че техническото обслужване и ремонтът на ФУ/ИАСУТД се осъществява от специализирани за този вид техника сервизни фирми, познаващи в детайли техническите и функционални изисквания към нея, като целта на изменението е да се препятства извършването на нерегламентирани ремонти/намеси от страна на тези лица. Промяната се състои в изменение на регулаторния режим, относим за сервизните фирми, който от регистрационен става разрешителен. Въвежда се предварителен контрол от страна на административния орган относно получаването на разрешение за този вид дейност, като същото да може да бъде отнемано. Освен това за целите на последващия контрол по отношение на тази група лица, се предлага и ангажиране на административнонаказателна отговорност при установено обслужване, въвеждане в експлоатация, регистрация на ФУ или демонтаж на фискална памет без съответното разрешение за това. Предлага се разширяване на обхвата на предпоставките, при наличието на които да се налага принудителна административна мярка „запечатване на обект за срок до 30 дни“ в случаите на използване на ЕСФП, която не отговаря на изискванията за одобрен тип. Целта на предложението е да се противодейства на извършването на такива нарушения, както и да се препятстват вредните последици от тях. Мотивите за това предложение са, че в хода на извършвани проверки в обекти за продажби на течни горива е установено извършването на продажби, без същите да са отчетени чрез електронните системи с фискалната памет. Констатирани са множество

случаи на прекъсване на връзките/комуникациите между основните елементи на системата, вследствие на което са проточвани и продавани количества горива, които са неотчетени към системата на НАП.

Прецизирана е разпоредбата, предвиждаща обезпечение при доставки на течни горива, като при определени обстоятелства отпада задължението за предоставяне на обезпечения от крайните потребители – лица, които не търгуват, а само пряко потребяват течни горива. Целта на механизма (борба с ДДС измами при търговия с течни горива) се запазва, като същевременно се осигурява правна сигурност на коректните и добросъвестни данъкоплатци.

Законопроектът предвижда принудителната административна мярка „запечатване на обект за срок до един месец" да може да се прилага и към трето лице, когато към момента на запечатване обектът или обектите се стопанисват от това трето лице, ако то е знаело или е могло да знае, че е започната процедура по запечатване. Предложението е с цел превенция срещу избягването на налагане на принудителната мярка чрез смяна на лицето, стопанисващо търговския обект, във времето между установяване на нарушението и привеждане в изпълнение на заповедта за налагане на мярката. В тази връзка се предвижда създаване на правомощие на органа по приходите за разгласяването чрез бюлетин в интернет или чрез средствата за масово осведомяване на списъци на подлежащи на запечатване търговски обекти и на тяхното местонахождение.

За отстраняване на възникнали в практиката затруднения са предложени някои редакционни и технически промени, както и промени, свързани с уеднаквяване на използваните в закона термини в съответствие с направени промени в други нормативни актове.

В Преходните и заключителните разпоредби на законопроекта са предложени промени в Закона за акцизите и данъчните складове, Закона за пощенските услуги, Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия, Закона за корпоративното подоходно облагане, Закона за данъците върху доходите на физическите лица, Закона за местните данъци и такси, Закона за счетоводството и Закона за ограничаване на плащанията в брой, както следва:

В Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС):

Предложенията за промени в ЗАДС са във връзка с прецизиране на разпоредбите на закона с цел отстраняване на неясноти и улесняване на практическото му прилагане, като са предложени следните промени:

Прецизира се определението за „Енергиен продукт за отопление" във връзка с различното тълкуване от администрацията и съдилищата и с цел защита на фиска.

Допълнена е разпоредбата на чл. 12 относно определението за тютюневи изделия, като се пояснява, че препаратите за пушене с водна лула (наргиле), които освен тютюн или заместители на тютюна (изделия на базата на растения, билки или плодове, или изделия в твърдо състояние) съдържат и ароматизиращи сиропи, също попадат в обхвата за облагане на тютюневите изделия.

В съответствие с чл. 21, параграф 5 от Директива 2003/96/ЕС на Съвета от 27 октомври 2003 г. относно преструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията е предложено да се създаде нова т. 15 в чл. 21, ал. 1 от ЗАДС. Целта е да се допълни хипотезата за избягване на двойно облагане в случаите на производство на електрическа енергия за собствени нужди, като се облагат с акциз само суровините за производство на електроенергията.

Предложението за изменение в чл. 21, ал. 2 се прави с оглед на необходимостта от създаване на правна възможност за освобождаване от облагане с акциз и чрез възстановяването му за акцизни стоки, когато това е предвидено в международен договор, ратифициран, обнародван и влязъл в сила по съответния ред. Предложено е редът да се определя с правилника за прилагане на закона.

Създадена е възможност за освобождаване на тютюн и тютюневи изделия, които са предназначени само за научни изследвания и за изследвания, свързани с качеството на продукцията, като е сложено ограничение на количествата до 2 кг или до 1000 къса годишно.

Предвижда се при издаването на удостоверителни документи по реда на ЗАДС, когато лицата, подали искането за издаването им, не са отстранили нередовностите в указания от митническите органи срок, административното производство да се прекратява с решение на началника

на компетентната митница, като същото ще подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Предложено е лицата, които имат удостоверение за освободен от акциз краен потребител и използват енергийни продукти за комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия, да внасят дължимия акциз за количествата енергийни продукти, използвани за производство на топлинна енергия, в срока за подаване на акцизната декларация.

Предложено е допълнение в чл. 24б, ал. 8 с цел ясното регламентиране на датата, от която се ползва данъчното облекчение по издадено удостоверение на освободен от акциз краен потребител, дори в случаите на отменени по съответния ред откази за издаване на удостоверения. В случай на отменено по съответния ред решение за отказ за издаване на удостоверение за освободен от акциз краен потребител, поради обстоятелството, че в Закона за акцизите и данъчните складове липсва специален ред за обезщетяване на вреди, породени от незаконосъобразен административен акт, заинтересованото лице има правна възможност да защити правата си съобразно чл. 203 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс и чл. 1 и следващите от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Предложено е допълнение в процедурата по издаване на решението на директора на Агенция „Митници" при промяна на обстоятелствата, които подлежат на вписване в издадения лиценз за управление на данъчен склад, като се предвижда решението да подлежи на предварително изпълнение, освен ако съдът разпореди друго.

Във връзка с новите Правила за търговия с природен газ, които предвиждат всички лица, извършващи сделки с природен газ, да сключват договори с операторите на газопреносните и газоразпределителните мрежи за регулиране на енергийните потоци, в чл. 57а се създава нова алинея 11, съгласно която операторите на тези мрежи се задължават да предоставят информация в компетентното митническо учреждение на електронен носител, която да съдържа данните от средствата за търговско измерване. При извършване на проверки от митническите органи данните ще бъдат съпоставяни с тези от уредите за търговско измерване на потребителите на природен газ и подадената от икономическите оператори информация.

С предложението за създаване на нова ал. 5 в чл. 64 по отношение на отпечатването на бандеролите се цели регламентиране на осъществяването му под стриктен контрол от страна на Министерство на финансите. Предвид специфичната роля на бандеролите съгласно националното ни законодателство е необходимо ефективният специализиран контрол при отпечатването им да се осъществява от страна на Министерството на финансите. Такава възможност дава единствено печатницата на Българската народна банка, която при необходимост може да ползва и други специализирани печатници в България, в които отпечатването се осъществява под контрола на държавата.

Освен гореизложеното промяната ще създаде и условия за по-голяма гъвкавост при производството на бандероли и ще позволи своевременно изпълнение на изискванията на Директива 2014/40/ЕС относно производството, представянето и продажбата на тютюневи и свързани с тях изделия.

Допълнена е разпоредбата за поставяне на бандерол върху потребителската опаковка на тютюневите изделия, като е дадена възможност бандеролът да бъде поставен също и по начин, който гарантира, че не може да бъде премахнат, без да бъде повреден.

С предложението за създаване на нов чл. 75б се цели регламентиране на случаите, когато на територията на страната се установят липси при приключване на движение на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз. Промяната е във връзка с постановено Решение на Съда на Европейския съюз от 28 януари 2016 г. (Дело C-64/15) по преюдициално запитване относно тълкуването на Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16 декември 2008 година относно общия режим на облагане с акциз, с което съдът е приел, че член 10, параграф 4 от Директива 2008/118/ЕО следва да се тълкува в смисъл, че се прилага не само когато цялото количество стоки, движещи се под режим отложено плащане на акциз, не е пристигнало в местоназначението си, но и в случаите, когато само част от тези стоки не е пристигнала по местоназначение. Предвид наличието на решение на Съда на Европейския съюз е необходимо да се осигури еднакво прилагане от държавите членки на разпоредбите от Директива 2008/118/ЕО по отношение на определяне на държавата членка, отговорна за събирането на акциза в различните ситуации, във връзка с което е създадена норма в националното законодателство.

Във връзка с отмяната на Правилника за прилагане на Закона за митниците е предложена и промяна в частта за предоставянето на обезпечения от икономическите оператори, като се отменя препратката, свързана с реда по митническото законодателство.

Предлага се въвеждането на минимален срок от 1 година за валидност на банковите гаранции, предоставяни от икономическите оператори. Досега не съществува срок и това затруднява администрираното на процеса от страна на митническите органи. Предложената промяна кореспондира и със срока за предоставяне на банкови гаранции, посочен в Закона за данъка върху добавената стойност.

Законопроектът предвижда нови забрани в чл. 91б, като се забранява регистрирането на електронен административен документ или издаването на документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, за акцизни стоки, които не са произведени или постъпвали физически в данъчния склад. Също така се въвежда забрана за подаване на съобщение по реда на чл. 73д за акцизни стоки, които не са постъпвали физически в данъчния склад или в обекта на оператора. Предложението е свързано с редица установени случаи от митническите органи, в които български лицензирани складодържатели и български търговски дружества - собственост на европейски граждани, участват в международни схеми за измама. Промяната цели създаване на забрана за издаване/приключване на документи за акцизни стоки, които не са били произведени или не са постъпили физически в данъчния склад/обекта, като доказването на това обстоятелство е в тежест на митническите органи. С предложението за забрана ще се намали негативният ефект от подобни фиктивни сделки в рамките на ЕС, както и превенцията по отношение българските лицензирани складодържатели и участници в тези сделки ще е по-успешна.

Създаден е ред за обжалване на решенията на началника на компетентната митница за прекратяване на валидността на сертификатите за одобрен съд за транспортиране на енергийни продукти, като условията и редът за прекратяването на сертификатите ще се уреждат с правилника за прилагане на закона.

Въвеждат се и нови забрани за публикуване на обяви или съобщения в електронен вид, чрез които се предлагат за продажба акцизни стоки без бандерол и за които акцизът не е заплатен. Основната цел е да се възпрепятстват нерегламентираните продажби на акцизни стоки.

Предвид множеството случаи, при които митническите органи установяват незаконно разпространение на акцизни стоки чрез куриерски (пощенски) услуги в резултат от публикуването на обяви в интернет за продажба на акцизни стоки без бандерол, като чрез куриерските фирми все по-често се доставя предимно тютюн за пушене, се предлага въвеждане на задължение за пощенските оператори да изискват от подателите да декларират, че изпращаните акцизни стоки или отпадъци от тютюн са с платен, начислен или обезпечен акциз, както и че същите са с бандерол, когато такъв е задължителен. Предложените разпоредби са в полза и на операторите на пощенски услуги, тъй като понастоящем, в случай че митническите органи установят държане на акцизни стоки без бандерол или без платен акциз в обектите на куриерските фирми, наказанието се налага на лицето, ползващо обекта, а не на изпращача/получателя на пратката. В тази връзка, в предложената за целта нова административнонаказателна разпоредба, е предвидено, че наказанието не се налага на пощенски оператор, който е съдействал на митническите органи за установяване на нарушителите. Промяната цели голям превантивен ефект и ще допринесе за разширяване на оперативното взаимодействие между бизнеса и администрацията по отношение на контрола върху акцизните стоки и противодействието на нелегалното им разпространение.

В чл. 102 се създава ал. 8, която въвежда задължение за лицата да предоставят документ за самоличност при поискване от митническите органи за целите на осъществявания от органите контрол върху акцизните стоки. Предложението е следствие на случаи от практиката, при които проверяваните лица откажат да представят документ за самоличност на митническите органи. Обстоятелството затруднява контрола, а в някои случаи го прави и невъзможен, поради което митническите органи търсят съдействие от компетентните органи на полицията. В тази връзка предложението е съобразено и с разпоредбите на чл. 70, ал. 1, т. 5 от ЗМВР.

Допълнени са разпоредбите в чл. 102, ал. 3, т. 1 и в чл. 102а, ал. 6 от ЗАДС, свързани с инсталирането на технически устройства за осъществяване на контрол върху движението на отпадъците от тютюн. Целта на предложението е да се уреди хипотеза, с която се обхващат случаите и на транспортиране на отпадъци от тютюн, за които в конкретни случаи е налице висока степен на риск по отношение на нерегламентираното им използване в производството на тютюневи изделия или предлагането им за пушене.

Във връзка с промените в чл. 102а се създава и нов чл. 102б, като се цели създаването на ясна процедура по отношение прилагането на чл. 102а, ал. 1, т. 1 от ЗАДС и регламентиране на задължения за лицата, управляващи транспортни средства, с които се превозват акцизни стоки и получателите на тези стоки на територията на страната. Контролът по реда на новия чл. 102б ще обхваща движението на акцизни стоки на територията на страната независимо от това дали те ще са натоварени/ще се разтоварват в друга държава, или в страната, като е налице предпоставка за постигане на равнопоставеност между лицата и постепенно легализиране на целия пазар на акцизни стоки. Предложението няма да доведе до финансови затруднения за бизнеса, тъй като лицата ще имат свободно достъпна форма за контакт с митническите органи, като не се предвижда създаването на специализиран софтуер и ползването на електронен подпис или регистрация за целите на уведомяването.

Законопроектът предвижда и създаване на нов чл. 102в, чрез който се въвеждат задължения, идентични на задълженията на водачите на превозни средства, предвидени в новия член чл. 102б, но само в частта им представяне на документи за самоличност и товара, както и деклариране на данни за вида и количеството на акцизните стоки, за изпращача и получателя, за мястото и датата на получаване на стоките и заявяването на очаквания час на получаване/разтоварване. По този начин ще бъде уеднаквен подходът за контрол по време на движението на акцизни стоки, както и ще се създаде равнопоставеност между лицата, управляващи транспортни средства, в едните и в другите случаи. Предвижда се правна възможност митническите органи да искат съдействие от други компетентни органи за идентифициране и спиране на транспортни средства (пътни превозни средства, железопътни композиции, плавателни средства и др.), които по обективни причини не е можело да бъдат спрени от тях. В случай че митническите органи са поискали конкретно транспортно средство да бъде спряно и то е послужило за извършването на нарушение на ЗАДС, компетентните органи трябва да го задържат до тяхното идване за осъществяване на контрол.

Прецизирана е разпоредбата на чл. 103, ал. 2 по отношение връщането на доказателства, събрани по реда на ДОПК. Изменението е продиктувано от разнородната съдебна практика и свободното тълкуване на процеса от подлежащите на контрол лица и администрацията.

Създава се правна възможност директорът на Агенция „Митници“ да утвърди бюджет за контролните покупки, извършвани по реда на чл. 103, ал. 5 от закона, които са ефективен инструмент за събирането на доказателства за нерегламентирани продажби на акцизни стоки. Предложението е и в съответствие с изпълнение на мярка, залегнала в Единната национална стратегия за повишаване на събираемостта на приходите, справяне със сенчестата икономика и намаляване на разходите за спазване на законодателството 2015-2017 г.

В чл. 107б, ал. 2 се прави допълнение, с което се цели разширяване на обхвата на разпоредбата и по отношение акцизните стоки, отнети и изоставени в полза на държавата. Към момента Агенция „Митници“ среща изключителни затруднения освен по отношение съхранението на веществени доказателства, събрани при извършване на проверките, така и по отношение на акцизните стоки, след влизането в сила на наказателните постановления и тяхното отнемане.

С предложената промяна в чл. 107з, ал. 4, т. 2, буква „а“ се цели засилване на института на споразумението за прекратяване на административнонаказателно производство, като се дава възможност при първо извършено нарушение да бъде наложено наказание под минималното определено в съответната административнонаказателна разпоредба.

Предложението в чл. 110 е с цел прецизиране на санкциите, съобразно е с тежестта на нарушението и е продиктувано от създаването на трайна съдебна практика по отношение маловажността на извършеното противоправно деяние. След анализ на отменените наказателни постановления случаите на неизпълнение на задълженията по чл. 110, ал. 1 от ЗАДС в законоустановения срок, а няколко дни след изтичането му, се разглеждат като маловажни такива по смисъла на чл. 28 от Закона за административните нарушения и наказания, като се акцентира на обстоятелството, че задължението по чл. 110, ал. 1 от ЗАДС все пак е изпълнено макар и не в законоустановения срок, а няколко дни след изтичането му.

Поради зачестилите случаи в рамките на една година, при които митническите органи установяват превозване на укрити акцизни стоки, предимно алкохолни напитки с валиден български бандерол за други държави членки (основно за Гърция), се създава административнонаказателна разпоредба и лицата, които държат и превозват акцизни стоки без опростен придружителен документ, ще се наказват с глоба в размер от 1000 до 4000 лв.

или с имуществена санкция за юридическите лица и едноличните търговци в размер от 2000 до 6000 лева. Само от началото на годината митническите органи са установили нерегламентиран превоз на над 10 хил. бутилки високоалкохолни напитки. Понастоящем за деянието може да бъде наложена санкция единствено по реда на чл. 126а, ал. 1 от ЗАДС, което от своя страна не оказва търсения превантивен ефект и превъзпитание на нарушителите.

Създава се нов чл. 112б поради необходимостта от конкретно разписване на административнонаказателна разпоредба, с която да се санкционират лицата при констатирани от митническите органи липси или при излишъци при данъчнозадължените лица. Също така предложената разпоредба цели превенция на лицата за правилно и своевременно водене на Дневник за складова наличност и отчетност, при което да може да се осъществява ефективен контрол и проследяване на въведените, произведените или изведените акцизни стоки, в това число и междинните продукти. Все по-често се забелязва тенденцията в данъчни складове митническите органи да откриват големи количества излишъци, за които не може да бъде удостоверено по безспорен начин как са въведени, или дали са произведени в данъчния склад, тъй като не са вписани в материалната отчетност.

Предложението за промяна в чл. 123 е с цел прецизиране на санкциите съобразно тежестта на нарушението и е продиктувано от създаването на трайна съдебна практика по отношение маловажността на извършеното противоправно деяние. Така определените законоустановени минимални нива на санкцията по чл. 123, ал. 1 и 2 от ЗАДС не водят до постигане на желания от законодателя превантивен ефект на този тип нарушения, а напротив – извършват се такива нарушения, налага се административнонаказателната отговорност на нарушителите, но съдът отменя наложените по такива наказателни постановления минимални санкции, обосновавайки решенията си с прекомерността и несъразмерността на същите на конкретното нарушение по чл. 123, ал. 1 и 2 от ЗАДС, както и не водят до реално събиране на наложените санкции.

Предвидени са промени в чл. 107в и в чл. 124, с които се цели въвеждане на правомощия на митническите органи да се разпореждат чрез продажба на акцизни стоки, които не подлежат на преработка или „унищожаване", както и други акцизни стоки преди приключване на административнонаказателното производство, поради значителни разходи за митническата администрация за съхранение, както и когато съхраняването им

е невъзможно или представлява опасност за живота и здравето на хората и за околната среда, като получените суми от продажбите се внасят по депозитна сметка до приключване на административнонаказателното производство. Също така до настоящия момент разпореждането само чрез преработка или унищожаване ограничава възможностите годни за реализация акцизни стоки да бъдат продадени, като в същото време данъчните складове за производство на акцизни стоки отказват преработката им, тъй като това би нарушило производствения им процес. Дългото съхранение на отделни видове акцизни стоки (бензин) води до промяна на физико-химичните качества, както и до намаляване на обема им и до невъзможност за последваща реализация, като има случаи на иззети, задържани акцизни стоки, които са годни за реализация чрез продажба.

Предложението в чл. 126 е във връзка с резултатите от проверките, осъществявани от митническите органи в обектите за съхранение и/или продажба на освободени за потребление моторни горива. Предложението цели постигането на дисциплиниращ ефект спрямо всички лица, като същевременно ще доведе и до „осветляване" на пазара на горива в страната. Така изградената връзка между системите на Агенция „Митници" и Националната агенция за приходите ще се превърне в по-ефективен инструмент за реализация на мерките, свързани с повишаване на приходите от продажбите на моторни горива – проблем, разрешаването на който напоследък се превърна в целенасочена държавна политика.

Мотивите за изменението в чл. 126б, ал. 2 са, че предвидените минимални размери на административни наказания са високи. Предложението е с цел прецизиране на маловажността с оглед тежестта на нарушението и наличието на съдебна практика. Не на последно място самата разпоредба се прилага само на място на извършване на нарушението, което предполага на лицето да бъде наложено наказание в минимален размер или да бъде предупредено по реда на чл. 28 от Закона за административните нарушения и наказания.

В Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия се правят необходимите промени с цел уеднаквяване на терминологията със Закона за акцизите и данъчните складове.

Предложената отмяна на таксата за искане за регистриране на продажна цена на тютюневи изделия и на таксата за издаване на удостоверение за регистрирана цена е в полза на икономическите оператори и има за цел намаляване на финансовата и административната тежест.

Разходите, свързани със събирането и осигуряването на работна сила, както и материално-техническата поддръжка за администриране на таксата надхвърлят постъпленията от нея.

В Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО):

Предвидена е промяна, свързана с прецизиране на текстове в ЗКПО и тяхното съгласуване с промените в ЗДДС. Целта на предложената промяна е свързана с привеждане на разпоредбите в ЗКПО относно непризнати разходи от липси и брак в съответствие с направените промени в ЗДДС.

В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ):

Предложена е промяна, съгласно която годишната данъчна декларация, която се подава от самоосигуряващите се лица по смисъла на Кодекса за социално осигуряване, както и декларацията по чл. 55, ал. 1, която се изготвя и подава от предприятията и самоосигуряващите се лица – платци на доходи, задължени да удържат и внасят данъци, да се подават само по електронен път от 2018 г. С цел по-голяма яснота е предвидена и преходна разпоредба, съгласно която двата вида декларации, за които задължението за подаване възниква след 31 декември 2017 г., се подават само по електронен път. С предложението относно декларацията по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ се унифицира и редът за подаването ѝ с този, регламентиран по отношение на декларацията по чл. 201, ал. 1 от ЗКПО, тъй като се ползва един и същ формуляр, а съгласно ЗКПО - той се подава само по електронен път.

Във връзка с все по-големия брой на подадените по електронен път годишни данъчни декларации и общата тенденция на преминаване към електронно подаване на всички декларации и справки, имащи отношение към облагането, е предложено да отпадне съществуващата в закона отстъпка от 5% върху данъка за довнасяне при подаване по електронен път на годишната данъчна декларация, доколкото тя е изпълнила своята функция на стимулиращ фактор в преходния период на преминаване от хартиен носител при подаване на декларацията към подаване по електронен път.

Предложена е промяна, съгласно която изискването на закона за прилагане към годишната данъчна декларация на „удостоверения“ за внесения в чужбина данък и задължителни осигурителни вноски, издадени от компетентните власти на другата държава, в случаите на доходи на местни физически лица от източници в чужбина, се заменя с изискване за прилагане

на „доказателства“. Предложението цели улесняване на лицата, които декларират доходи от източник в чужбина, и представлява по-широка формулировка, даваща възможност да се прилагат различни доказателства за размера на внесените в чужбина данъци. Допълнителен аргумент за промяната е и унифициране текстовете на ЗДДФЛ и ЗКПО. Предвидено е промяната да се приложи и при подаването на годишната данъчна декларация за 2017 г.

В закона се предвижда местните физически лица да могат да декларират в годишната си данъчна декларация придобитите през годината, в това число и придобитите през 2017 г., необлагаеми доходи, съгласно чл. 13 от закона, полученото имущество по наследство, завет и дарение, както и полученото имущество с възстановено право на собственост по реда на нормативен акт. С предложението се цели да се оптимизират процесите, свързани с проверки и ревизии на физическите лица във връзка със съпоставката между имуществото, придобито през течение на годината, и декларираните от тях доходи. Към настоящия момент няма възможност за деклариране на необлагаемите доходи в годишната данъчна декларация и установяването им може да се извършва единствено в хода на извършваните проверки и ревизии. От друга страна, в практиката често се установява, че при първоначалната съпоставка несъответствието се дължи на придобити през годината необлагаеми доходи, които не се декларират.

Предложена е промяна на срока за подаване на справката, която се предоставя от предприятията и самоосигуряващите се лица – платци на доходи, за изплатените през годината, в т.ч. и изплатените през 2017 г., доходи на физическите лица (справката по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ), който вместо до 30 април ще е до края на месец февруари. Чрез промяната в срока ще се даде възможност да се извършва по-ефективен контрол в случаите на възстановяване на данък от органите по приходите във връзка с подадени годишни данъчни декларации. Освен това промяната ще даде възможност на лицата да декларират коректно своите доходи, като се предостави съответната електронна услуга. Това би представлявало и стъпка към въвеждане на предварително попълване на данъчните декларации от страна на приходната администрация.

В Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ):

Предложена е промяна за разрешаване на установени проблеми при облагането на ремаркета. Предвижда се „специализираните ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари“ да отпадат като термин в

разпоредбите на чл. 55 от ЗМДТ, доколкото не е налице легална дефиниция за тях в националното законодателство. Предлага се всички видове ремаркета да се облагат само в състав с моторното превозно средство категория N. Промяната цели преодоляване на установени при обмена на данните от регистъра на МВР проблеми при облагането на специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари и тяхното коректно категоризиране съгласно разпоредбите на чл. 55 от ЗМДТ.

Направено е предложение електрическите превозни средства категории L5e, L6e и L7e, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013, да бъдат освободени от данък върху превозните средства. Промяната цели намаляване на вредните емисии в атмосферата и продължаване на водената данъчна политика по отношение на електрическите превозни средства.

Предлага се прецизиране на разпоредби в закона, свързани със заплащане на данък върху таксиметров превоз на пътници, като с промяната се постига пълно съгласуване между Закона за автомобилните превози и ЗМДТ.

Предложени са някои редакционни промени, свързани с обектите на облагане с данък върху превозните средства, като с промяната се постига съгласуване между Закона за движение по пътищата и ЗМДТ.

В Закона за счетоводството (ЗСч):

Предложените промени в Закона за счетоводството са във връзка с необходимостта от прецизиране, коригиране и допълване на някои разпоредби с цел по-правилното им прилагане в практиката и по-ясното им разбиране и тълкуване, с което ще се избегнат проблеми при практическото прилагане на разпоредбите както от лицата, така и от администрацията.

В частност, мотивите за предлаганите изменения и допълнения се свеждат до следното:

Измененията в чл. 29, ал. 4 и 6 са изцяло редакционни и целят да се постигне коректност и избягване на възможността за двусмислено или неправилно тълкуване на текстовете.

В чл. 38, регламентиращ публикуването на консолидиран финансов отчет на крайното предприятие майка, в случай че предприятието майка е освободено от задължението за съставяне на такъв, съгласно приложимите счетоводни стандарти, се прави уточнение относно срока за публикуване,

когато отчетният период на крайното предприятие майка е различен от приетия отчетен период в България.

Измененията в чл. 48 се налагат с цел пълно съответствие с европейското законодателство, в частност с Директива 2014/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на оповестяването на нефинансова информация.

С изменението в чл. 54 се цели да се прецизира разпоредбата и да се уточни как следва да бъде изготвен годишният доклад за плащания към правителства. От досега действащата разпоредба не става ясно на какъв език следва да е изготвен докладът и как трябва да е представен размерът на плащанията.

В Допълнителните разпоредби се прецизира определението за „нетни приходи от продажби" и се привежда в съответствие с определението за „нетен оборот", дадено в Директива 2013/34/ЕС (Счетоводната директива). Определението за „обичайна дейност", свързано с определението за „нетни приходи от продажби", се отменя, тъй като става излишно.

Създава се нов § 5а с цел да се обезпечи правилното прилагане на закона от предприятия, чиято счетоводна база за съставяне на финансовите отчети са международните счетоводни стандарти. Разпоредбата уточнява, че предприятията, прилагащи международните счетоводни стандарти, приети за прилагане в ЕС с Регламент № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета, се прилагат изцяло, както са приети, без изменения.

В Закона за ограничаване на плащанията в брой с цел намаляване на сивата икономика се предлага нормативно регламентираният праг за ограничаване на плащанията в брой в страната да се намали от 10 000 лв. на 5 000 лв. Предлаганото ограничаване на плащанията в брой е в съответствие и с наложилата се практика в другите държави - членки на Европейския съюз, където прагът за плащанията в брой е в диапазон от 2000 до 3000 евро. Ограничението ще се прилага и в случаите на плащания в чуждестранна валута, когато левовата им равностойност е равна на или надвишава 5000 лв. по курса на Българската народна банка в деня на плащането. Мярката ще стимулира текущото отразяване на паричните потоци чрез първични счетоводни документи и ще способства за минимизиране на разплащанията в брой по сделки между лицата, участници в стопанския оборот. По отношение на икономическите оператори и на гражданите не се очаква увеличение на административната тежест, съответно по отношение на

администрацията не се очаква увеличение на разходите за администриране на предложената промяна.

За прилагане на предложените промени не са необходими допълнителни бюджетни средства за изграждане на административен капацитет и техническа обезпеченост.

Ефектът върху бюджета от предложената със законопроекта промяна в ЗДДФЛ за отпадане на регламентираната отстъпка от данъка за довнасяне по годишна данъчна декларация се оценява на допълнителни приходи в размер 1,2 млн. лв. за 2018 г.

Другите предлагани промени се очаква да окажат незначителен ефект върху приходите от данъци, който на този етап не може да бъде изчислен с точност.

Със законопроекта не се въвеждат в националния правен ред нови норми на правото на Европейския съюз.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

Приложение № 1 към чл. 16 на Наредбата за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието (приета с ПМС № 301 от 2016 г., обн., ДВ, бр. 91 от 2016 г., в сила от 18.11.2016 г.)

Формуляр за частична предварителна оценка на въздействието* (Приложете към формуляра допълнителна информация/документи)	
Институция: Министерство на финансите	**Нормативен акт:** Проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност
За включване в законодателната/ оперативната програма на Министерския съвет за периода: Юли-Декември 2017 г.	**Дата:** 23.10.2017 г.
Контакт за въпроси: *В. Точев – началник отдел, дирекция „Данъчна политика", МФ, v.tochev@minfin.bg*	**Телефон:** +359 2 9859 2862

1. **Дефиниране на проблема:**

Проектът на закон съдържа промени в разпоредбите както на Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), така и на нормите на Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС), на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО), на Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ), на Закона за ограничаване на плащанията в брой (ЗОПБ) и на Закона за счетоводството (ЗСч). Направените предложения за промени в Закона за пощенските услуги и в Закона за тютюна и тютюневите и свързаните с тях изделия са във връзка с предложения в данъчните закони, съответно в ЗДДС и ЗАДС.

Включените в законопроекта промени в данъчното законодателство адресират следните основни проблеми:

- Наличие на административна тежест и разходи за бизнеса и гражданите, произтичащи от задължения в данъчните закони;
- Нанасяне на щети за бюджета, поради съществуване на възможности за укриване и невнасяне на данъци и отклонение от данъчно облагане;
- Затруднения при практическото прилагане на законите, вследствие на не достатъчно ясни и точни законови разпоредби;
- Идентифицирани възможности за оптимизиране на контролната дейност на приходните администрации;
- Липса на съответствие на законодателната рамка с изискванията на европейското законодателство в областта на данъците.

1.1. Кратко опишете проблема и причините за неговото възникване. Посочете

аргументите, които обосновават нормативната промяна.

С проекта се предвижда разширяване на законодателните мерки, свързани с проблема за намаляване на административната тежест и разходите за бизнеса и гражданите, което е един от основните приоритети на данъчната политика. Измененията, свързани с оптимизиране на контролната дейност от приходните администрации се предлагат, с оглед повишаване на събираемостта на бюджетните приходи и намаляване на дела на сенчестата икономика. Засилването на контрола следва да доведе до предотвратяване на щети за бюджета от злоупотреби и отклонение от данъчно облагане. Също така със законопроекта се отстраняват несъответствия на националното данъчно законодателство с правото на Европейския съюз и с решения на Съда на Европейския съюз и се прецизират разпоредби, във връзка с възникнали затруднения при практическото прилагане на закона.

1.2. Опишете какви са проблемите в прилагането на съществуващото законодателство или възникналите обстоятелства, които налагат приемането на ново законодателство. Посочете възможно ли е проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.).

ЗДДС

Установено е наличие на разпоредби в ППЗДДС, които липсват в ЗДДС, което води до правна несигурност за регистрираните лица.

Установена е празнота в прилагането на закона в случаите, в които за лицата възниква задължение за извършване на еднократни и годишни корекция в рамките на една и съща година.

Констатирано е данъчно третиране, несъобразено с правилата на Директива 2006/112/ЕО, че нулева ставка се прилага и в случаите на превоз на товарни моторни превозни средства, като част от багажа на водачите им.

Липса на съответствие в ЗДДС с изискванията на европейското законодателство в областта на разпоредбите, които регламентират квалифицирането на златните монети като инвестиционно злато.

В настоящата си редакция текстовете на ЗДДС не кореспондират с направеното в Закона за пощенските услуги разграничение между „универсална пощенска услуга“ и „услуги, включени в обхвата на универсалната пощенска услуга“.

Констатирано е, че към момента ЗДДС допуска възможност неперсонифицирано дружество, в което са внесени стоки или услуги от съдружник, регистрирано по закона лице да остане нерегистрирано по ЗДДС, което би способствало заобикаляне на облагането с ДДС.

Наличие на административна тежест се наблюдава в разпоредбите, свързани със задължението за подаване на заявление за дерегистрация на прекратено юридическо лице без ликвидация, или на неперсонифицирано дружество или на осигурителна каса.

Осъществяване на нерегламентирани ремонти/намеси от страна на сервизни фирми за техническо обслужване и ремонт на ФУ/ИАСУТД.

Установените са прекалени разходи за регистрираните по ЗДДС лица в процеса на деклариране чрез регламентирана възможност за подаването на справка-декларацията, VIES-декларацията и отчетните регистри на хартиен носител и на технически носител.

Установени са прекомерни задължения за крайните потребители – лица, които не търгуват, а само пряко потребяват течни горива.

Установени са практики на лица, които избягват регистрация по ЗДДС при извършване на облагаема дейност за определен период от годината (осъществяване на дейност в сезонни обекти в рамките на 2-3 месеца годишно).

Установено е наличие на възможност за укриване и невнасяне на данък при прилагане на принудителната административна мярка „запечатване на обект за срок до един месец“ към трето лице, когато към момента на запечатване обекта или обектите се стопанисват от това трето лице.

ЗАДС

Констатирано е, че към момента в ЗАДС липсва изрична разпоредба, че препаратите за пушене с водна лула (наргиле), които освен тютюн или заместители на тютюна, съдържат и ароматизиращи сиропи, също попадат в обхвата за облагане на тютюневите изделия.

Установено е неоднозначно тълкуване на закона за целите на избягване на двойното облагане.

Установена е липса на правна възможност за освобождаване от облагане с акциз и чрез възстановяването му за акцизни стоки, когато това е предвидено в международен договор, ратифициран, обнародван и влязъл в сила по съответния ред.

Констатирана е празнота в прилагането на закона при конкретизирането на срока, в който да се внася задължението за акциз от лицата, които са получили удостоверение за освободен от акциз краен потребител и които използват енергийни продукти за комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия.

Във връзка с промените в Правилата за търговия с природен газ и либерализацията на търговията с природен газ е установена необходимост в ЗАДС да се въведат задължения за операторите на газопреносните и газоразпределителните мрежи, свързани с предоставяне на информация в компетентното митническо учреждение на електронен носител, която да съдържа данните от средствата за търговско измерване.

Установено е наличие на празнота в закона на минимален срок за валидност на банковите гаранции, предоставяни от икономическите оператори.

Констатирана е липса на забрани отнасящи се до зачестилите случаи на фиктивни трансгранични сделки с акцизни стоки и участие на български лицензирани складодържатели и български търговски дружества, собственост на европейски граждани в международни схеми за измама.

Забелязано е отсъствие на яснота при регламентиране на датата, от която се ползва данъчното облекчение по издадено удостоверение на освободен от акциз краен потребител.

Установена е празнота в прилагането на закона при забраните за публикуване на обяви или съобщения в електронен вид, чрез които се предлагат за продажба акцизни стоки без бандерол и за които акцизът не е заплатен.

Констатирана е празнота в прилагането на закона, свързана със случаите на разпространение на акцизни стоки чрез куриерски (пощенски) услуги и противодействието на нелегалното им разпространение.

Установена е празнота при регламентирането на задълженията за лицата, управляващи транспортни средства, с които се превозват акцизни стоки и получателите на тези стоки на територията на страната.

Констатирана е празнота по отношение на задължението за водачите на превозни средства за представяне на документи за самоличността и товара, за деклариране на данни за вида и количеството на акцизните стоки, за изпращача и получателя, за мястото и датата на получаване на стоките, както и за заявяването на очаквания час на получаване/разтоварване.

Установени са сериозни затруднения за митническите органи във връзка с липсата на правна възможност на митническите органи да искат съдействие от други компетентни органи (напр. органите на МВР, ИААА, ИАМА и пр.) за идентифициране и спиране на транспортни средства.

Констатирано е че към момента в ЗАДС липсва нормативно основание директорът на Агенция „Митници“ да утвърждава бюджет за контролните покупки, извършвани по реда на чл. 103, ал. 5 от закона, които са ефективен инструмент за събирането на доказателства за нерегламентирани продажби на акцизни стоки, създава затруднения за митническите органи.

В резултат на проверките, осъществявани от митническите органи в обектите за съхранение и/или продажба на освободени за потребление моторни горива се установяват несъответствия между документите, които се използват за доказване на произхода на горивата в различните обекти.

Установена е и празнота при прилагането на закона в разпоредбите, свързани с инсталирането на технически устройства за осъществяване на контрол върху движението на отпадъците от тютюн.

Предвид специфичната роля на бандеролите съгласно националното ни законодателство, е необходимо ефективния специализиран контрол при отпечатването им да се осъществява от страна на Министерство на финансите.

Необходимо е да се уреди хипотеза с която се обхващат случаите и на транспортиране на отпадъци от тютюн, за които в конкретни случаи е налице висока степен на риск, по отношение на нерегламентираното им използване в производството на тютюневи изделия или предлагането им за пушене.

ЗКПО

Възникнало техническо несъответстие произтичащо от промяна на ЗДДС, която не е отразена в закона.

ЗДДФЛ

Необходимост от намаляване на административната тежест и намаляване на грешките, несъответствията и корекциите при подаване на декларации.

Наличие на изискване по отношение на начина на доказване на размера на внесените в чужбина данък и задължителни осигурителни вноски, което създава затруднения на лицата, които разполагат с доказателства различни от удостоверения, издадени от компетентните власти на другата държава.

Необходимост от премахване на част от причините за несъответствието на имуществото, придобито през течение на годината и декларирано от задължените лица имущество.

Необходимост от осъществяването на по-ефективен контрол в случаите на възстановяване на данък от органите по приходите във връзка с подадени годишни данъчни декларации, както и възможност за въвеждане на предварително попълване на данъчните декларации от страна на приходната администрация.

ЗМДТ

От 1 януари 2015 г. се въведе автоматичен обмен на информация за регистрираните, отчислените и спрените от движение пътни превозни средства от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи (МВР), като същата информация се предоставя на общините в Република България. С изградената връзка общините получават информация в реално време за регистрирано превозно средство, както и данни, необходими за определяне размера на данъка. Във връзка с обмена на данните от регистъра на МВР в Министерството на финансите (МФ) са получени много писма от кметове на

общини и данъчно задължени лица относно специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари и тяхното коректно категоризиране съгласно разпоредбите на чл. 55 от ЗМДТ. В тази връзка е сформирана работна група, в резултат от работата на която е констатирана липса на легална дефиниция на специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари и невъзможност за същите да бъде дадено определение, както и да бъдат конкретно определени като отделен вид ремаркета.

Наличие на неравно третиране в контекста на водената данъчна политика по отношение на електрическите превозни средства на електрическите четириколесни превозни средства, попадащи в категория L7e, които не са освободени от заплащането на данък за разлика от електрическите автомобили, мотоциклети и мотопеди, в която категория не попадат четириколесни превозни средства от категория L7e.

Констатирани са случаи, в които когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е със срок по-малък от една година, предвидените в действащия закон формули не могат да бъдат приложени за този по-кратък срок.

ЗСч

Констатирана е необходимост от прецизиране, коригиране и допълване на някои разпоредби по отношение сроковете за публикуване на консолидираните финансови отчети, оповестяването на нефинансова информация, дефинирането на понятието „нетни приходи от продажби“, изготвянето на годишния доклад за плащания към правителства, приложимост на международните счетоводни стандарти и други, с цел по-правилното им прилагане в практиката и по-ясното им разбиране и тълкуване, с което ще се избегнат проблеми при практическото прилагане на разпоредбите, както от лицата, така и от администрацията.

ЗОПБ

Наличието на високи нива на разплащания в брой се счита за едно от проявленията на сивата икономика. Висок размер на сенчестата икономика при запазване на ставките за данъчно облагане води до по-ниски нива на бюджетните приходи. Това, от своя страна понижава качеството и количеството на публично предоставените стоки и услуги и може да бъде повод за повишаване на данъчните ставки за фирми и физически лица, но и да намали нивото на данъчния морал.

Проблемите не могат да се решат в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности.

1.3. Посочете дали са извършени последващи оценки на нормативния акт, или анализи за изпълнението на политиката и какви са резултатите от тях?

Не са извършени последващи оценки на нормативния акт, както и анализи за изпълнението на политиката.

2. Цели:

С приемането на промените, предложени в проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност се предвижда постигането на следните основни цели:

- Намаляване възможностите за злоупотреби и отклонение от данъчно облагане с цел предотвратяване на щети за бюджета;
- Подобряване на контролната дейност на приходните администрации и подобряване събираемостта на приходите от данъци;

➢ Отстраняване на несъответствия на националното данъчно законодателство с правото на Европейския съюз, включително с решения на Съда на Европейския съюз;

➢ Намаляване на административната тежест и разходите за бизнеса и гражданите;

➢ Минимизиране на разплащанията в брой по сделки между лицата, участници в стопанския оборот;

➢ Прецизиране на разпоредби, във връзка с възникнали затруднения при практическото прилагане на данъчните закони. Единно тълкуване и прилагане на законовите разпоредби.

Посочете целите, които си поставя нормативната промяна, по конкретен и измерим начин и график, ако е приложимо, за тяхното постигане. Съответстват ли целите на действащата стратегическа рамка?

3. Идентифициране на заинтересованите страни:

➢ Данъчнозадължени лица по ЗДДС, които не са упражнили право на приспадане на данъчен кредит, във връзка с дълготрайни активи със смесено използване или с промяна в използването и други данъчнозадължени лица по ЗДДС;

➢ Данъчно задължени лица по ЗАДС;

➢ Данъчно задължени лица по ЗКПО (2,5[1] хил.);

➢ Самоосигуряващи се лица по смисъла на чл. 5, ал. 4, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване и лица, задължени да подават декларация по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ (46,2 хил.);

➢ Местни физически лица, получатели на доходи от източник в чужбина (3,1 хил.);

➢ Лица, задължени да подават справки по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ (156,7 хил.);

➢ Данъчно задължени по ЗМДТ лица с право за ползване на данъчно облекчение за данък върху превозните средства;

➢ Задължени лица по ЗСч;

➢ Лица, осъществяващи техническо обслужване и ремонт на ФУ/ИАСУТД (брой, съгласно Регистър на фирми за сервизно обслужване на фискалните устройства и интегрираните автоматизирани системи[2]);

➢ Лицата, които извършват плащания в брой на територията на Република България;

➢ Общини;

➢ Български институт по метрология;

➢ Национална агенция за приходите;

➢ Агенция „Митници“.

Посочете всички потенциални засегнати и заинтересовани страни, върху които предложението ще окаже пряко или косвено въздействие (бизнес в дадена област/всички предприемачи, неправителствени организации, граждани/техни представители, държавни органи, др.).

4. Варианти на действие:

[1] Данните за броя на заинтересованите лица от предложените промени са на база данни от декларациите за 2016 г.

[2] http://www.bim.government.bg/bg/view/registri/registar-na-firmi-za-servizno-obsluzhvane-na-fu

При този нормативен акт са разгледани следните два варианта на действие:

Вариант за действие 1 – Приемане на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност и за внасянето му за приемане от Народното събрание. С приемането на този вариант на действие ще се постигнат набелязаните цели чрез реализацията на законодателни мерки по конкретните закони, които включват следните промени:

ЗДДС – Предложени са промени, свързани с прецизиране на разпоредби, във връзка с възникнали затруднения при практическото прилагане на закона и с оглед хармонизиране на българското данъчно законодателство с изискванията на европейските директиви:

- прецизиране на разпоредбите за корекция на ползван данъчен кредит, в случаите, когато не е упражнено право на данъчен кредит при придобиването или изграждането на недвижимите имоти, като се предлага 20-годишният срок за недвижими имоти да се брои от началото на годината, през която изтича срокът по чл. 72, ал. 1 или от началото на годината на фактическото използване, ако имотите не са използвани повече от една година след годината на изтичане на този срок. По този начин се уеднаквяват подходите за определяне на сроковете, когато за активите съответно е упражнено или не е упражнено право на приспадане на данъчен кредит;

- предвижда се нова разпоредба за регламентиране на размера на неползвания данъчен кредит, който лицата могат да приспаднат при извършване на последваща облагаема доставка на актив, за който по силата на изрично ограничение в закона не е приспаднат данъчен кредит, но в хода на използването на актива по смисъла на закона е приспаднат данъчен кредит в резултат на извършена годишна корекция;

- предлага се уреждане в закона на общите правила при определяне на: размера на пропорцията на използване на стоката за осъществяване на независима икономическа дейност, спрямо общото използване в съответната година и коефициента, отразяващ размера на частичния данъчен кредит при използване на стока/услуга, когато през съответната година регистрираното лице е използвало/възнамерявало да използва стоката или услугата за определен вид доставки;

- предвижда се регламентиране на случаите, в които задължението за извършване на годишни корекция отпада;

- предложено е прецизиране на разпоредбата за възникване на данъчно събитие в случаите на доставка с поетапно изпълнение;

- предлагат се допълнения в разпоредбите, с които се регламентират квалифицирането на златните монети като инвестиционно злато, с оглед прилагането на специалната схема за инвестиционно злато, в съответствие с правилата на членове 344 и 345 от Директивата 2006/112/ЕО относно общата система за данъка върху добавената стойност;

- прецизирана е разпоредбата, регламентираща освобождаване от облагане с данък върху добавената стойност на доставката на „универсална пощенска услуга“ с цел да не се допуска по-широко тълкуване на освобождаването, предвиденото в Директива 2006/112/ЕО относно общата система за данъка върху добавената стойност.

- конкретизирано е, че прилагането на нулева ставка в случаите на превоз на

пътници е приложимо само за техния багаж. При изпълнение на договори за превоз на товари, моторните превозни средства не са част от багажа на пътник, по отношение на водачите им.

За намаляване на административната тежест и разходите за бизнеса и гражданите са предложени следните изменения:

- предвидени са промени, свързани с облекчаване и оптимизиране на процеса на деклариране, като подаването на справка-декларацията, VIES-декларацията и отчетните регистри ще става по електронен път при условията и по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, освен в изрично предвидени в закона случаи;

- предлага се изменение, свързано със служебно дерегистриране по закона на данъчно задължените лица, при прекратяване на юридическо лице без ликвидация, или на неперсонифицирано дружество, или на осигурителна каса.

За оптимизиране на контролната дейност, ограничаване на възможностите за укриване и невнасяне на данъци и подобряване събираемостта на приходите, се предвиждат следните промени:

- допълва се разпоредба, свързана със задължителна регистрация на неперсонифицирано дружество, в което са внесени стоки или услуги от съдружник, регистрирано по закона лице, със случаите, когато съдружникът е регистриран по закона след датата на създаване на неперсонифицираното дружество;

- законопроектът предвижда принудителната административна мярка „запечатване на обект за срок до един месец“ да може да се прилага и към трето лице, когато към момента на запечатване обекта или обектите се стопанисват от това трето лице, ако то е знаело или е могло да знае, че е започната процедура по запечатване;

- предвижда се съкращаване на срока от 14-дневен на 7-дневен за подаване на заявление, в случаите на възникване на основание за регистрация по закона и допълване на разпоредбата за регистрация, с което данъчно задължените лица се задължават да подадат заявление за регистрация в 7-дневен срок от датата, на която въз основа на обема и характера на извършваната дейност, може да направи обосновано предположение, че ще достигнат облагаем оборот от 50 000 лв. или повече в рамките на текущия и следващия месец;

- изменение по отношение лицата, които извършват техническо обслужване и ремонт на ФУ/ИАСУТД, като целта на изменението е да се препятства извършването на нерегламентирани ремонти/намеси от страна на тези лица. Промяната се състои в изменение на регулаторния режим относим за сервизните фирми, който от регистрационен става разрешителен. Въвежда се предварителен контрол от страна на административния орган относно получаването на разрешение за този вид дейност, като същото да може да бъде отнемано. Освен това, за целите на последващия контрол по отношение на тази група лице, се предлага и ангажиране на административнонаказателна отговорност при установено обслужване, въвеждане в експлоатация, регистрация на ФУ или демонтаж на фискална памет без съответното разрешение за това;

- прецизиране на разпоредбата, предвиждаща обезпечение при доставки на течни горива, като при определени обстоятелства отпада задължението за предоставяне на обезпечения от крайните потребители – лица, които не търгуват, а само пряко потребяват течни горива. Целта на механизма (борба с ДДС измами при търговия с течни горива) се запазва, като същевременно се осигурява правна сигурност на коректните и добросъвестни данъкоплатци.

ЗАДС – Част от направените предложения са свързани с прецизиране на разпоредбите на закона, с цел отстраняване на неясноти и улесняване на практическото му приложение и с оглед необходимостта от хармонизиране на българското данъчно законодателство с изискванията на европейските директиви и решения на Съда на Европейския съюз:

- предложено е допълнение, с което се пояснява, че препаратите за пушене с водна лула (наргиле), които освен тютюн или заместители на тютюна, съдържат и ароматизиращи сиропи, също са в обхвата за облагане на тютюневите изделия;

- предложена е разпоредба, с цел да се допълни хипотезата на избягване на двойно облагане, като се облагат с акциз само суровините за производство на електрическа енергия за собствени нужди, в съответствие с чл. 21, параграф 5 от Директива 2003/96/ЕС;

- предвижда се регламентиране на случаите, когато на територията на страната се установят липси при приключване на движение на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз. Промяната се прави във връзка с постановено Решение на Съда на Европейския съюз от 28 януари 2016 г. (Дело С-64/15), с което съдът е приел, че член 10, параграф 4 от Директива 2008/118/ЕО следва да се тълкува в смисъл, че се прилага не само когато цялото количество стоки, движещи се под режим отложено плащане на акциз, не е пристигнало в местоназначението си, но и в случаите, когато само част от тези стоки не е пристигнала по местоназначение;

- създаване на правна възможност за освобождаване от облагане с акциз и чрез възстановяването му за акцизни стоки, когато това е предвидено в международен договор, ратифициран, обнародван и влязъл в сила по съответния ред;

- предвижда се конкретизиране на срока, в който следва да бъде внесено задължението за акциз от лицата, които имат удостоверение за освободен от акциз краен потребител и използват енергийни продукти за комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия, а именно в срока за подаване на акцизната декларация;

- прави се допълнение, с което се разширява обхвата на разпоредбата за оставяне на отговорно пазене и по отношение акцизните стоки, отнети и изоставени в полза на държавата, тъй като към момента АМ среща изключителни затруднения освен по отношение съхранението на веществени доказателства, събрани при извършване на проверките, така и по отношение на акцизните стоки, след влизане в сила на наказателните постановления и тяхното отнемане.

За оптимизиране на контролната дейност, ограничаване на възможностите за укриване и невнасяне на данъци и подобряване събираемостта на приходите, се предвиждат следните промени:

- предлага се нова разпоредба в чл. 57а, с която се регламентират задълженията на операторите на газопреносните мрежи за предоставяне на информация в компетентното митническо учреждение на електронен носител, която да съдържа данните от средствата за търговско измерване;

- изменения, свързани с промяната на Правилата за търговия с природен газ, съгласно които операторите на газопреносните и газоразпределителните мрежи се задължават да предоставят информация в компетентното митническо учреждение на електронен носител, която да съдържа данните от средствата за търговско измерване;

- предлага се въвеждането на минимален срок от 1 година за валидност на

банковите гаранции, предоставяни от икономическите оператори. Досега не съществуваше срок и това затруднява администрираното на процеса от страна на митническите органи. Предложената промяна кореспондира и със срока за предоставяне на банкови гаранции, посочен в Закона за данъка върху добавената стойност;

- предложено е въвеждане на забрани в чл. 91б, свързани със зачестили случаи на фиктивни трансгранични сделки с акцизни стоки и участие на български лицензирани складодържатели и български търговски дружества, собственост на европейски граждани в международни схеми за измама. Промяната цели въвеждане на забрана за издаване/приключване на документи за акцизни стоки, които не са били произведени или не са постъпили физически в данъчния склад/обекта, като доказването на това обстоятелство е в тежест на митническите органи;

- регламентиране на отпечатването на бандеролите да се извършва от печатницата на Българската народна банка, която при необходимост може да ползва други специализирани печатници;

- предлага се въвеждане на нови забрани за публикуване на обяви или съобщения в електронен вид, чрез които се предлагат за продажба акцизни стоки без бандерол и за които акцизът не е заплатен. Основната цел е да се възпрепятстват нерегламентираните продажби на акцизни стоки;

- предвижда се нова разпоредба, свързана със случаите на разпространение на акцизни стоки чрез куриерски (пощенски) услуги. Промяната е с превантивна цел и ще допринесе за разширяване на оперативното взаимодействие между бизнеса и администрацията, по отношение контрола върху акцизните стоки и противодействието на нелегалното им разпространение;

- предложено е регламентиране на задължения за лицата, управляващи транспортни средства, с които се превозват акцизни стоки и получателите на тези стоки на територията на страната. Контролът по реда на новия чл. 102б ще обхваща движението на акцизни стоки на територията на страната, независимо от това, дали те ще са натоварени/ще се разтоварват в друга държава или в България, с оглед на което е налице предпоставка за постигане на равнопоставеност между лицата и постепенно легализиране на целия пазар на акцизни стоки в страната;

- предвижда се нов чл. 102в, ал. 1, с който се цели въвеждане на задължения, идентични на задълженията на водачите на превозни средства, предвидени в новия член чл. 102б, ал. 2, но само в частта им представяне на документи за самоличност и товар, както и декларирането на данни за вида и количеството на акцизните стоки, за изпращача и получателя, за мястото и датата на получаване на стоките, и заявяването на очаквания час на получаване/разтоварване. Регламентира се правна възможност на митническите органи да искат съдействие от други компетентни органи (напр. органите на МВР, ИААА, ИАМА и пр.) за идентифициране и спиране на транспортни средства.;

- регламентира се възможността директорът на АМ да утвърди бюджет за контролните покупки, извършвани по реда на чл. 103, ал. 5 от закона, които са ефективен инструмент за събирането на доказателства за нерегламентирани продажби на акцизни стоки;

- създава се нова разпоредба във връзка със зачестилите случаи в рамките на една година, при които митническите органи установяват превозване на укрити акцизни стоки с валиден български бандерол за други държави членки, като

промяната е с цел засилване на превантивния ефект;

- предвижда се регламентиране на правомощия на митническите органи, да се разпореждат чрез продажба на акцизни стоки, като получените суми от продажбите се внасят по депозитна сметка до приключване на административнонаказателното производство;

- със законопроекта се предвиждат изменения, свързани с резултатите от проверките, осъществявани от митническите органи в обектите за съхранение и/или продажба на освободени за потребление моторни горива, тъй като в голяма част от случаите се установяват несъответствия между документите, които се използват за доказване на произхода на горивата в различни обекти. Предложението цели постигането на дисциплиниращ ефект спрямо всички лица, като същевременно ще доведе и до „осветляване“ на пазара на горива в страната. Така изградената връзка между системите на АМ и НАП ще се превърне в по-ефективен инструмент за реализация на мерките, свързани с повишаване на приходите от продажбите на моторни горива;

- допълнени са разпоредбите, свързани с инсталирането на технически устройства за осъществяване на контрол върху движението на отпадъците от тютюн. Целта на предложението е да се уреди хипотеза с която се обхващат случаите и на транспортиране на отпадъци от тютюн, за които в конкретни случаи е налице висока степен на риск, по отношение на нерегламентираното им използване в производството на тютюневи изделия или предлагането им за пушене.

Прецизирани са административнонаказателните разпоредби на закона.

ЗКПО – Предвидените промени са свързани с привеждане на нормативните текстове в ЗКПО, относно непризнати разходи от липси и брак, в съответствие с направени промени в ЗДДС.

ЗДДФЛ – Предложени са следните промени:

- предложено е годишната данъчна декларация, която се подава от самоосигуряващите се лица по смисъла на Кодекса за социалното осигуряване, както и декларацията по чл. 55, ал. 1, която се изготвя и подава от предприятията и самоосигуряващите се лица – платци на доходи, задължени да удържат и внасят данъци, да се подават само по електронен път от 2018 г. Направените предложения за електронно подаване на двете декларации целят, от една страна, намаляване на административната тежест, както за лицата, така и за приходната администрация. С предложението относно декларацията по чл. 55, ал. 1 се унифицира и реда за подаването й с този, регламентиран по отношение на декларацията по чл. 201, ал. 1 от ЗКПО, който се подава само по електронен път;

- предвидено е отпадне на регламентираната в закона възможност за ползване на отстъпка от данъка при електронно подаване на годишна данъчна декларация по ЗДДФЛ, предвид все по-големия брой на подадените по електронен път годишни данъчни декларации и общата тенденция на преминаване към електронно подаване на всички декларации и справки, имащи отношение към данъчното облагане;

- предложена е промяна, съгласно която изискването на закона за прилагане към годишната данъчна декларация на „удостоверения“ за внесения в чужбина данък и задължителни осигурителни вноски, издадени от компетентните власти на другата държава, в случаите на доходи на местни физически лица от източници в чужбина, се заменя с изискване за прилагане на „доказателства“. Целта е улесняване на лицата, които декларират доходи от източник в чужбина и представлява по-широка

формулировка, даваща възможност да се прилагат различни доказателства за размера на внесените в чужбина данъци. Допълнителен аргумент за промяната е и унифициране текстовете на ЗДДФЛ и ЗКПО;

- предвижда се местните физически лица да могат да декларират в годишната си данъчна декларация придобитите през годината необлагаеми доходи (в т.ч. през 2017 г.), съгласно чл. 13 от закона, полученото имущество по наследство, завет и дарение, както и полученото имущество с възстановено право на собственост по реда на нормативен акт. С предложението се цели да се оптимизират процесите, свързани с проверки и ревизии на физическите лица във връзка със съпоставката между имуществото, придобито през течение на годината и декларираните от тях доходи;

- предложена е промяна на срока за подаване на справката, която се предоставя от предприятията и самоосигуряващите се лица – платци на доходи за изплатените през годината доходи на физическите лица (справката по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ) - в т.ч. през 2017 г., който вместо до 30 април се изменя на до края на месец февруари. Чрез промяната в срока ще се даде възможност да се извършва по-ефективен контрол в случаите на възстановяване на данък от органите по приходите във връзка с подадени годишни данъчни декларации.

ЗМДТ – предвидени са следните промени:

- предложена е промяна, чрез която специализираните ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари няма да се облагат самостоятелно, а в състав към съответния влекач за ремарке и седлови влекач. Промяната цели преодоляване на установени, при обмена на данните от регистъра на МВР, проблеми при облагането на специализирани ремаркета и тяхното коректно категоризиране съгласно разпоредбите на чл. 55 от ЗМДТ;

- предложение електрическите четириколесни превозни средства от категории L5e, L6e и L7e да бъдат освободени от данък върху превозните средства. Промяната цели намаляване на вредните емисии в атмосферата и продължаване на водената данъчна политика по отношение на електрическите превозни средства;

- предлага се прецизиране на разпоредби в закона, свързани със заплащане на данък върху таксиметров превоз на пътници, като с промяната се постига пълно съответствие между Закона за автомобилните превози и ЗМДТ.

ЗСч – Предложените промени са изготвени във връзка с необходимостта от прецизиране, коригиране и допълване на някои разпоредби с цел по-правилното им прилагане в практиката и по-ясното им разбиране и тълкуване, с което ще се избегнат проблеми при практическото прилагане на разпоредбите, както от лицата, така и от администрацията.

ЗОПБ - Предлага се нормативно регламентираният праг за ограничение на плащания в брой в страната да бъде намален от 10 000 лв. на 5 000 лв., като мярка за ограничаване на сивата икономика. Мярката цели минимизиране на разплащанията в брой по сделки между лицата, участници в стопанския оборот.

Вариант за действие 2 „Без действие“

В случай, че не бъде приет проекта на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност националното законодателство ще е в противоречие с правото на Европейския съюз. В резултат на неприемането на проектозакона няма да се използват

възможностите за разширяване и усъвършенстване на контрола и повишаване на бюджетните приходи. Ще се запазят съществуващите възможности за злоупотреби и отклонение от данъчно облагане, което води до редица икономически и социални последствия. Административните разходи за изпълнение на задълженията от данъчнозадължените лица ще продължат да бъдат високи.

Идентифицирайте основните регулаторни и нерегулаторни възможни варианти на действие от страна на държавата, включително варианта „Без действие".

5. Негативни въздействия:

При Вариант за Действие 1 - не се очакват негативни въздействия от приемането на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност.

При Вариант за Действие 2 „Без действие" – няма да се засили контрола от приходните агенции, което ще позволи използване на данъчни измами и отклонение от данъчно облагане. Ще се ограничат възможностите за увеличаване на събираемостта на приходите. Няма да се намали административната тежест за бизнеса и гражданите. Няма да се реализират промени, свързани с прецизиране на разпоредби, във връзка с възникнали затруднения при практическото прилагане на закона, което ще има продължаващо негативно въздействие върху заинтересованото лица. Например, няма да бъдат преодолени затрудненията при упражняване на данъчен кредит по ЗДДС, във връзка с дълготрайни активи със смесено използване. Няма да се приведе националното законодателство в съответствие с правото на Европейския съюз.

Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други негативни въздействия за всеки един от вариантите, в т.ч. разходи (негативни въздействия) за идентифицираните заинтересовани страни в резултат на предприемане на действията. Пояснете кои разходи (негативни въздействия) се очаква да бъдат второстепенни и кои да са значителни.

6. Положителни въздействия:

При Вариант на Действие 1 – Основните положителни въздействия от приемането на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност, са както следва:

- Повишаване ефективността на процесите за подобряване на събираемостта на данъците;
- Намаляване възможностите за злоупотреби и отклонение от данъчно облагане;
- Повишаване събираемостта на бюджетните приходи;
- Намаляване на административната тежест и разходите за спазване на законодателството;
- Стимулиране на доброволното изпълнение;

- Единно тълкуване и прилагане на законовите разпоредби;

- Осигуряване на равнопоставеност на субектите, чрез прецизиране на разпоредбите и отстраняване на възникнали затруднения при практическото прилагане на закона;

- Предотвратяване на зачестилите през последните години трансгранични случаи на укриване на данъци, както в рамките на Европейския съюз, така и в световен мащаб;

- Изпълнение на ангажиментите на страната във връзка с процеса на хармонизация на българското законодателство с европейското.

При Вариант за Действие 2 „Без действие“ - не се очакват положителни въздействия от неприемането на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност.

Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други ползи за идентифицираните заинтересовани страни за всеки един от вариантите в резултат на предприемане на действията. Посочете как очакваните ползи кореспондират с формулираните цели.

7. Потенциални рискове:

Не са идентифицирани потенциални рискове при реализирането на Вариант 1 - приемане на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност.

Посочете възможните рискове от приемането на нормативната промяна, включително възникване на съдебни спорове.

8.1. Административната тежест за физическите и юридическите лица:

☐ Ще се повиши

x Ще се намали

☐ Няма ефект

Намалението на административната тежест произтича от предложените в законопроекта за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност промени, свързани с подаване на декларации и справки по ЗДДФЛ и ЗДДС по електронен път, с отпадане на необходимостта от подаване на заявление за някои случаи на дерегистрация по ЗДДС, с отпадане при определени обстоятелства на задължението за предоставяне на обезпечения за ДДС от крайните потребители – лица, които не търгуват, а само пряко потребяват течни горива и с разширяване на възможностите за документиране на доходите на физически лица от източници в чужбина.

8.2. Създават ли се нови регулаторни режими? Засягат ли се съществуващи режими и услуги?

С приемането на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност, не се създават нови регулаторни режими или такси. Изменя се

съществуващия регулаторен режим относим за сервизните фирми за техническо обслужване и ремонт на ФУ/ИАСУТД, който от регистрационен става разрешителен. Въвежда се предварителен контрол от страна на административния орган относно получаването на разрешение за този вид дейност, като същото да може да бъде отнемано. Освен това, за целите на последващия контрол по отношение на тази група лица, се предлага и ангажиране на административнонаказателна отговорност при установено обслужване, въвеждане в експлоатация, регистрация на ФУ или демонтаж на фискална памет без съответното разрешение за това. Целта на предлаганите промени е да се препятства, извършването на нерегламентирани ремонти/намеси от страна на сервизните фирми, тъй като в хода на извършвани проверки в обекти за продажби на течни горива са констатирани множество случаи на прекъсване на връзките/комуникациите между основните елементи на електронните системи с фискалната памет (ЕСФП), вследствие на което са проточвани и продавани количества горива, които са неотчетени към системата на НАП.

9. Създават ли се нови регистри?

С приемането на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност не се създават нови регистри.

Когато отговорът е „да", посочете колко и кои са те……

10. Как въздейства актът върху микро, малките и средните предприятия (МСП)?

☐ Актът засяга пряко МСП

☐ Актът не засяга МСП

x **Няма ефект**

11. Проектът на нормативен акт изисква ли цялостна оценка на въздействието?

☐ Да

x **Не**

12. Обществени консултации:

Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 3 от Закона за нормативните актове по проекта на акт са проведени обществени консултации като проектът на решение, докладът към него, предварителната оценка на въздействието и становището на дирекция „Модернизация на администрацията" са публикувани на Портала за обществени консултации и на Интернет страницата на Министерството на финансите.

Проектът на акт е съгласуван с всички министри и с дирекциите от администрацията на Министерския съвет, с чиято функционална компетентност е свързан, в съответствие с чл. 32 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

Обобщете най-важните въпроси за консултации в случай на извършване на цялостна оценка на въздействието или за обществените консултации по чл. 26 от Закона за нормативните актове. Посочете индикативен график за тяхното провеждане и видовете консултационни процедури.

13. Приемането на нормативния акт произтича ли от правото на Европейския съюз?

x **Да**

☐ Не

➢ Прецизират се разпоредби в ЗДДС, в съответствие с правилата на членове 344 и 345 от Директивата 2006/112/ЕО относно общата система за данъка върху

добавената стойност;

➢ Допълват се разпоредбите на ЗАДС, в съответствие с чл. 21, параграф 5 от Директива 2003/96/ЕС;

➢ Прецизират се разпоредби в ЗАДС, във връзка със запитване относно тълкуването на Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16 декември 2008 година относно общия режим на облагане с акциз, с което съдът е решил, че следва да се осигури еднакво прилагане от държавите членки на разпоредбите чл. 10, параграфи 2 и 4 от Директива 2008/118/ЕО по отношение на определяне на държавата членка, отговорна за събирането на акциза в различните ситуации.

Моля посочете изискванията на правото на Европейския съюз, включително информацията по т. 8.1 и 8.2, дали е извършена оценка на въздействието на ниво Европейски съюз, и я приложете (или посочете връзка към източник).

14. Име, длъжност, дата и подпис на директора на дирекцията, отговорна за изработването на нормативния акт:

Име и длъжност:
Людмила Петкова, Директор на Дирекция „Данъчна политика“

Дата: 23.10.2017 г.

Подпис:

БА

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх.№ 04-13-119 / 26. 09. 2017
/моля цитирайте при отговор/

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ
ПРИЕМНА
вх. № 91-00-340
27. 09. 2017

ДО
Г-ЖА ТАНЯ ГЕОРГИЕВА
ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ГЛАВЕН СЕКРЕТАР,

В отговор на писмо, Ваш рег. № 91-00-340/15.09.2017 г. и на основание чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове, Ви изпращаме Справка за съответствие на проект на ЗИД на Закона за данък върху добавената стойност.

Приложение: съгласно текста.

ПРОФ. НИКОЛАЙ ПРОДАНОВ

ЗАМЕСТНИК-МИНИСТЪР
НА ПРАВОСЪДИЕТО

1040 София, ул. "Славянска" №1
тел.: 02/ 92 37 555, факс: 02/ 987 00 98
www.justice.government.bg

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. № 04-13-119 26. 09. 2017

/моля цитирайте при отговор/

С П Р А В К А

ОТНОСНО: Съответствието на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност с ЕКЗПЧОС и с практиката на ЕСПЧ съгласно чл.28, ал.3 от ЗНА

В отговор на писмо, с рег. № 91-00-340/15.09.2017 г. на Министерство на финансите, във връзка с проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност и на основание чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове, въвеждащ изискване за изготвяне на справка за съответствие на законопроектите с Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи и практиката на Европейския съд по правата на човека, дирекция „Процесуално представителство на Република България пред Европейския съд по правата на човека“ изразява становище, че предложеният законопроект не създава нормативни предпоставки за противоречие с разпоредбите на ЕКЗПЧОС и практиката на ЕСПЧ.

Заместник-министър
на правосъдието:

проф. Николай Проданов

1040 София, ул. "Славянска" №1
тел.: 02/ 92 37 555, факс: 02/ 987 00 98
www.justice.government.bg

С П Р А В К А

за отразяване на получени възражения при съгласуването на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за данъка върху добавената стойност на интернет страницата на Министерството на финансите и Портала за обществени консултации

Подател	Предложение	Приема/не приема/ предложението	Мотиви
Национална асоциация на зърнопроизводителите Конфедерация на работодателите и индустриалците в България (КРИБ)	Промяна на основния текст на чл. 176в, ал. 1 от ЗДДС „Всяко данъчно задължено лице, **което не е краен потребител и не потребява за собствени нужди течни горива,** е длъжно да предостави обезпечение в пари, в държавни ценни книжа или в безусловна и неотменяема банкова гаранция за срок една година пред компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, когато за текущия данъчен период:“ **Мотив:** Не се приема, че земеделските стопани са лица попадащи в хипотезата на чл. 176в от ЗДДС, доколкото те не осъществяват продажби/търговия с горива съгласно изложените мотиви към законопроекта, с който се предлага приемането на разпоредбата на чл. 176в от ЗДДС, където е посочено, че - *предложеният механизма, съгласно който, при осъществяване на търговия с течни горива, лицата задължително да*	**Приема се**	

	предоставят обезпечение, както и че този *режим ще се прилага по отношение на търговците, които са рискови,* сред които *най- рискови са вложителите в данъчните складове, както и лица посредници в търговията с течни горива".* Доставките на гориво към тях е единствено за производството на селскостопанската продукция, за които доставки своевремнно подават данни в НАП чрез специален режим определен в чл. 118, ал. 8 и 10 от ЗДДС.		
	1.Предлага се в § 1 да се прецизира предложената промяна чл. 25, ал. 4: 1.1.Колизия при определяне датата на данъчното събитие на доставка на стоки с монтаж и инсталация 1.2. Колизия при определяне датата на данъчното събитие при продажба на стоки на изплащане	**Приема се** **Не се приема**	Разпоредбата на чл. 25, ал. 4 от ЗДДС определя данъчното събитие на доставката на стока и услуга при последователни отчитания или плащания, като изрично изключва от това правило продажба на стоки на изплащане, което напълно съответства на чл. 64, параграф 1 от ДДС Директивата.
	2. Относно новата алинея 7 на чл. 79а (§6, т.3), съответно новата ал. 6 на чл. 79б (§7, т.2) Предлага се прецизиране на разпоредбата като се уточни времевия	**Приема се**	

	период на приложението на корекцията по чл. 79а, съответно79б – само в годината на възникване на обстоятелствата за извършване на корекция и занапред, както и при дерегистрация през съответната година 3. Не се подкрепя намаляването на сроковете за задължителна регистрация и дерегистрация по ЗДДС, като предложението в ЗИДа на ЗДДС не е обосновано, няма ясни мотивите относно ползите от намаляване на сроковете. Съществуващите срокове са въведени още с въвеждането на ДДС в страната, не са променяни до сега и не са установени проблеми в практиката свързани с тях.	**Не се приема**	Със законопроекта се предлага съкращаване от 14-дневен на 7-дневен на срока за подаване на заявление в случаите на възникване на основание за регистрация по закона. Доколкото всяко данъчно задължено лице следи за възникване на задължение за регистрация ежемесечно към края на месеца и подаването на заявление става въз основа именно на установения в последния ден на месеца оборот, не е налице значимо увеличаване на административната тежест, докато от друга страна по този начин се ускорява регистрацията и се намаляват необложените с данък обороти.
	По §33, т. 3 от законопроекта – относно измененията и допълненията на Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ): 1.Да се отложи влизането в сила на предложените нови алинеи 7 на чл. 53 и ал.	**Не се приема**	Целта на направените предложения за електронно подаване на данъчните декларации е да се намалят административните разходи - разходи за въвеждане на декларациите, разходи за

	2 на чл. 56 (които се отнасят до подаването на годишната данъчна декларация на самоосигуряващите се лица и декларацията от платците на доходи за дължими данъци само по електронен път) до постигането на техническа възможност. **Все още са налице несъответствия в работата на единната сметка.**		отпечатването им и други, като в същото време ще се освободи ресурс, който да се насочи към други дейности.
	2. Да се удължи срока в промяната на чл. 73, ал. 4. Така предложения срок до края на м. февруари е прекалено кратък и ще доведе до големи практически затруднения за предприятията и за счетоводните фирми, които ги обслужват.	**Не се приема**	Предложеният по-ранен срок е съобразен с новата електронна услуга на НАП, а именно всяко физическо лице да може да провери какви са доходите, които платците са му изплатили. По този начин лицето ще има възможност да направи такава проверка своевременно, т.е. преди изтичането на законово установения срок за подаване на годишната данъчна декларация. Едновременно с това следва да се има предвид, че не са налице достатъчно обосновани аргументи за невъзможността за подготвянето на справката по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ в посочения срок.
	3. Да отпадне като необоснована отмяната на отстъпката върху данъка за довнасяне (§36 от ЗИД на ЗДДС) по реда на предложения за отмяна чл. 53, ал.6 от ЗДДФЛ за годишната данъчна декларация за 2017 г. В допълнение е и предложението по т. 1.	**Не се приема**	Отстъпката от 5% за подаване по електронен път е изпълнила своята стимулираща функция и съществуването ѝ е нерезонно в условията на все по-увеличаващ се брой данъчни декларации, подадени по електронен начин и тенденцията

			към напълно преминаване на подаване на всички документи, имащи отношение към данъчното облагане, по електронен път. Следва да се има предвид, че съществуването на отстъпка е преференция и стимул за данъчно задължените лица, за която правото за ползване възниква при подаване на годишната данъчна декларация и спазване на определени условия. Правото на ползване на отстъпка би възникнало през 2018 г., годината от която се предвижда отстъпката да отпадне като стимул за данъчно задължените лица. Поради това не би могло да се приеме, че е необоснована отмяната на отстъпката за годишната данъчна декларация за 2017 г.
Институт на дипломираните експерт-счетоводители (ИДЕС)	1. Предложение по §13 Относно §13 от законопроекта – липсата на мотиви към предложеното изменение не дава възможност да бъде оценена необходимостта от предложението за намаляване на срока за регистрация. Разглеждано изолирано, предложеното изменение е свързано с увеличаване на административната тежест.	**Не се приема**	Разпоредбата на чл. 25, ал. 4 от ЗДДС определя данъчното събитие на доставката на стока и услуга при последователни отчитания или плащания, като изрично изключва от това правило продажба на стоки на изплащане, което напълно съответства на чл. 64, параграф 1 от ДДС Директивата. Със законопроекта се предлага съкращаване от 14-дневен на 7-

			дневен на срока за подаване на заявление в случаите на възникване на основание за регистрация по закона. Доколкото всяко данъчно задължено лице следи за възникване на задължение за регистрация ежемесечно към края на месеца и подаването на заявление става въз основа именно на установения в последния ден на месеца оборот, не е налице значимо увеличаване на административната тежест, докато от друга страна по този начин се ускорява регистрацията и се намаляват необложените с данък обороти.
	2. Предложение по § 38 Закон за счетоводството: Относно законодателното предложение, направено в чл. 38, ал. 10 от ЗСч, обръщаме внимание на граничните случаи, когато сроковете за публикуване на отчетите на компанията майка съвпадат с 30 юни или са в рамките на месец юни. В този случай предложението с промените от един допълнителен месец няма да е приложимо, т.к. то е предвидено да важи само за случаите, когато срокът за компанията майка е след 30 юни. Предвид изложеното съображение и като отчитаме факта, че има по-големи групи	**Приема се**	В законопроекта е редактиран и предложен нов текст на чл. 38, ал. 10 от Закона за счетоводството.

	структури, предлагаме срокът да се коригира на дву- или тримесечен, за да може във всички случаи дъщерното предприятие да разполага с достатъчно време след срока, в който компанията майка следва да публикува своите отчети и разпоредбата да се прилага и тогава, когато срокът изтича след 30 юни спрямо датата за предприятието майка. Следва да се помисли за нормативна уредба при хипотеза, в която предприятието майка е ситуирано в трети държави (извън държавите-членки на ЕС) и не е регламентиран срок за публикуване на отчетите му.		
	3. По §32, т. 3.1. от проекта – **измененията и допълненията в Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ).** Предвиденото отпадане на досегашната отстъпка от 5 % (но не повече от 1000 лв.) при подаване на годишната данъчна декларация по електронен път и при изпълнението на определени други условия. Предлага се да се запази отстъпката. Тя водеше до насърчаване на електронното подаване – **през годините до 2017 г. се стигна до почти 50 % декларации по електронен път.** През 2016 г. електронно са подадени близо 35% от декларациите. Практиката доказва, че това е един от способите за стимулиране на	**Не се приема.**	Отстъпката от 5% за подаване по електронен път беше възприета с цел стимулиране на данъчно задължените лица в процеса към преминаване от подаване на данъчната декларация на хартиен носител към подаване по електронен начин. Увеличаващият се непрекъснато брой на подадените по електронен път данъчни декларации и общата тенденция към преминаване на подаване по електронен път на всички декларации и справки, имащи отношение към облагането, прави в голяма степен съществуването ѝ нерезонно в новите условия.

	данъкоплатците да процедират чрез електронно подаване, което от своя страна улеснява и администрацията – по-ниско ниво на грешки при ръчно въвеждане на данни, автоматизиран контрол и спестяване на време при обработка. Отнемането на стимула на отстъпката, противно на очакванията на данъкоплатците, може да възпрепятства създалия се равномерен и устойчив процес на възприемане на електронното подаване в практиката. **Предвидените резки промени** по отношение на **премахването на отстъпката** заедно с вменяване на **задължение за електронно подаване на декларации** (§33, т. 3.2 от проекта) биха имали и психологически ефект върху данъкоплатците, провокиран от **липсата на юридическа сигурност**, от усещането за **непоследователност и неоправдано отнемане на предимство.** **Мотивите за уеднаквяване на ЗКПО и ЗДДФЛ не са обосновани, защото не би следвало да има унифицирано данъчно законодателство спрямо лица в неоднородни данъчни ситуации относно данъчните си задължения, визираме разликата между данъчните ситуации на юридическите и физическите лица.** Въвеждането на тази мярка в ЗКПО също беше спорна и предизвика сериозни дебати		

	и противопоставяне на мнения. А дали е положителна ще се установи тепърва – след 01.01.2018 г.		
	4. Да отпадне предложението по §32, т. 3.2, съгласно което годишната данъчна декларация (ГДД) на самоосигуряващите се по смисъла на КСО лица да се подава **само по електронен път.** Подаването на ГДД по електронен път от физическите лица изисква издаване на персонален идентификационен код (ПИК), за което е необходимо подаване, от страна на физическите лица, на заявление в офисите на НАП. Самоосигуряващите се лица съгласно КСО обхващат: всички лица, упражняващи свободна професия и/или занаятчийска дейност, едноличните търговци, собствениците или съдружниците в търговски дружества, физическите лица-членове на неперсонифицирани дружества, регистрираните земеделски стопани и тютюнопроизводители. Това означава, че предвижданата промяна ще ангажира голям брой лица да подадат заявление на място или по пощата и да получат лично (или чрез упълномощено лице) от офисите на НАП издадения ПИК, т.е. да отидат на място. Алтернативното използване на квалифициран електронен подпис за целите на електронното подаване също ще	**Не се приема.**	Целта на направените предложения за електронно подаване на данъчните декларации е да се намалят административните разходи - разходи за въвеждане на декларациите, разходи за отпечатването им и други, като в същото време да се освободи ресурс, който да се насочи към други дейности. Предложението касае само определена група данъчни субекти, голяма част от които в своята дейност и понастоящем подават по електронен път декларациите си. Голяма част от тази група данъчно задължени лица ползват услугите на счетоводители, съответно софтуерни продукти и в тази връзка предложението не би ги затруднило, както финансово, така и административно.

	предизвика непредвидени разходи и организационно време за издаване на подписа. През 2017 г. физическите лица са подали приблизително 500 000 данъчни декларации3, като близо половината от тях са подадени по електронен път. Следователно, за голяма част от остатъка, предложената промяна ще доведе до масовост (кампанийно) хиляди лица да се организират за кратък период от време - промяната ще има действие от 01.01.2018 г. – да отидат на място до гишетата на НАП, за да спомогнат за въвеждането на промяната. Чисто административно, предложената промяна би била по-ефективна чрез служебно издаване на ПИК, а не до загуба на време за административно обслужване. Проектопредложението не предвижда това. Тоест, предложението цели, вместо преминаването към електронно подаване да стане по естествен и постепенен начин, то да е спешно и повратно. И въпреки създаденото правно очакване сред данъкоплатците - **предложенията (електронно подаване и отпадане на отстъпката) са вече представяни пред Комисия по бюджет и финанси** на Народното събрание със Законопроект за изменение и допълнение на Закона за		

	акцизите и данъчните складове, № 602-01-57, внесен от Министерски съвет на 11/10/2016 г., (§ 43, точки 13 и 16 от Законопроекта), като Комисията не ги е подкрепила. **Настоящото предложение е явен пример за увеличаване на административната тежест.**		
	5. По §36 от Законопроекта - **Много важно е да се отбележи**, че с направеното предложение по същество (не от формална гледна точка) **тази мярка – отмяната на отстъпката от 5% за подадена по електронен път годишна данъчна декларация - се въвежда със задна дата за 2017 г., като нито е била известна, нито е могла да бъде съобразена от данъчно задължените лица**. Подобен подход е крайно неприемлив и некоректен спрямо данъкоплатците – физически лица.	**Не се приема**	Следва да се има предвид, че съществуването на отстъпка е преференция и стимул за данъчно задължените лица, за която правото за ползване възниква при подаване на годишната данъчна декларация и спазване на определени условия. Правото на ползване на отстъпка би възникнало през 2018 г., годината от която се предвижда отстъпката да отпадне като стимул за данъчно задължените лица. Поради това не би могло да се приеме, че е налице въвеждане със задна дата отпадането на отстъпката за годишната данъчна декларация за 2017 г.
	6. Да отпадне предложената промяна срокът по чл. 73, ал. 4 от ЗДДФЛ на справката за изплатени доходи да стане *до края на м. февруари.* **Скъсяването на срока за подаване на декларация с 2 месеца е нецелесъобразна мярка, която ще намали доверието и правната сигурност**	**Не се приема.**	Предложеният по-ранен срок е съобразен с новата електронна услуга на НАП, а именно всяко физическо лице да може да провери какви са доходите, които платците са му изплатили. По този начин лицето ще има възможност да направи такава проверка своевременно, т.е. преди

	на данъкоплатците да предвиждат и да планират своите действия, за да са в съответствие със закона. Справката по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ изисква от бизнеса административно време, което трябва да се планира в достатъчно **натоварен период (01 януари – 31 март)** едновременно с дейности **като годишно приключване, изготвяне на годишна данъчна декларация, съставяне и издаване на годишни финансови отчети, съдействие на ръководството при отчитане и докладване на годишна дейност,** както **и навременно текущо отчитане и деклариране.** Предлага се срокът за подаване на справката да остане до *30 април* на следващата година.Срокът *30 април* е удобен и напълно съвместим за целите на подаване на коректни данни. За изготвянето на справката често се изисква допълнително сверяване на лична информация или опериране с голям брой записи, чиято проверка изисква време. **Забързаност като предвидената** не само че може да е предпоставка за грешки при поднасяне на данни, но и **не е оправдана от гледна точка на представените за нея мотиви: възможността за по-ефективен контрол при възстановяване на данък ще се запази и ще продължи да е същата**		изтичането на законово установения срок за подаване на годишната данъчна декларация. Независимо че лицата вече имат възможност да подадат коригираща декларация на основание чл. 53, ал. 2 от ЗДДФЛ, при откриване на грешка в подадените данни, то своевременното сверяване при попълване на годишната данъчна декларация би било по-удобно и по-сигурно за тях и би спестило време и усилия при евентуална необходимост от бъдещи поправки в декларацията чрез подаване на коригираща такава. Едновременно с това следва да се има предвид, че не са налице достатъчно обосновани аргументи за невъзможността за подготвянето на справката по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ в посочения срок, като задълженията по друг закон не е релевантно и не следва да бъде използвано като мотив.

	и след срока (*30 април*) за подаване на годишните данъчни декларации от физическите лица. А коректното деклариране на доходите чрез съответната електронна услуга е налице и понастоящем след като в чл. 53, ал. 2 от ЗДДФЛ се въведе вече възможност, при откриване на грешка, лицата да имат право, до 30 септември на годината, следваща годината на придобиване на дохода, да правят корекции чрез подаване на нова декларация. Предложението (*подаване справката до 31 януари*) е вече представяно пред Комисия по бюджет и финанси на Народното събрание със Законопроект за изменение и допълнение на Закона за акцизите и данъчните складове, № 602-01-57, внесен от Министерски съвет на 11/10/2016 г., *(§ 43, т. 18 от Законопроекта),* като Комисията е подкрепила проектопредложението да отпадне. **Настоящото предложение е явен пример за увеличаване на административната тежест посредством скъсяване (намаляване) на срокове.**		
Мартин Длъгнеков	**<u>По ЗДДС:</u>** 1. Законопроектът не предвижда промяна на сега действащата разпоредба на чл. 27, ал. 1 от ЗДДС. Намирам това за пропуск, тъй като в настоящия си вариант нормата	**Не се приема**	Разпоредбата на чл. 25, ал. 4 от ЗДДС определя данъчното събитие на доставката на стока и услуга при последователни отчитания или плащания, като изрично изключва от

	не транспонира коректно правилото на чл. 74 от Директива 2006/112/ ЕО на Съвета („ДДС Директивата“), според което данъчната основа при безвъзмездни доставки на стоки следва да се преценява към момента на извършеното разпореждане, т.е. да отчита изхабяването на безвъзмездно доставените стоки.		това правило продажба на стоки на изплащане, което напълно съответства на чл. 64, параграф 1 от ДДС Директивата.
	2. В параграф 11 се предлага изменение на чл. 96 от ЗДДС, в частност по отношение на срока за подаване на заявление за регистрация по ЗДДС – предложението е сега действащият 14-дневен срок да бъде скъсен на 7-дневен. В мотивите към Законопроекта не са изложени причини, които налагат тази промяна и какво се цели с нея. Скъсяването на срока може да създаде практически трудности както за по-малки (микро) местни бизнеси, така и за чуждестранни лица, които не са установени на територията на страната, но за които възниква задължение за ДДС регистрация в България [доколкото при регистрацията си чуждестранните лица, в зависимост от приложимата хипотеза, следва да приложат допълнителни документи съгласно чл. 74, ал. 3 от Правилника за прилагане на ЗДДС („ППЗДДС“), чието комплектуване практически може да изисква повече	**Не се приема**	Със законопроекта се предлага съкращаване от 14-дневен на 7-дневен на срока за подаване на заявление в случаите на възникване на основание за регистрация по закона. Доколкото всяко данъчно задължено лице следи за възникване на задължение за регистрация ежемесечно към края на месеца и подаването на заявление става въз основа именно на установения в последния ден на месеца оборот, не е налице значимо увеличаване на административната тежест, докато от друга страна по този начин се ускорява регистрацията и се намаляват необложените с данък обороти.

	време]. 3. Считам, че е нужно прецизиране на чл. 176в от ЗДДС, предвиждащ обезпечение при доставки на течни горива и специално на ал. 1, т. 3 от цитираната разпоредба, така че целта на механизма (борба с ДДС измами при търговия с течни горива) да бъде отразена, като същевременно се осигури правна сигурност на коректните и добросъвестни данъкоплатци. По-конкретно, смятам, че е удачна промяна, с която от механизма на предоставяне на обезпечение се изключат данъчно задължени лица, които (i) ползват закупените течни горива за собствени нужди или (ii) ги закупуват и съхраняват по силата на нормативен акт. Съвсем накратко, мотивите за подобна промяна могат да бъдат обобщени както следва: - Липса на данъчно задължение на лицето във връзка с покупката на течни горива Обезпечението е механизъм, посредством който се дава възможност на кредитора да осигури удовлетворяване на настоящо или бъдещо вземане. От своя страна, лицето, предоставящо обезпечението, може или да обезпечава свой дълг към кредитора, или да обезпечава чуждо задължение. Ако приемем, че обезпечението по сега	**Приема се**	

	действащия чл. 176в, ал. 1, т.3 от ЗДДС е предназначено да бъде усвоено при наличие на непогасено ДДС задължение на лицето във връзка с закупените от него течни горива (считам, че такъв извод се налага от тълкуването на чл. 111е. от ППЗДДС във връзка с чл. 176в, ал. 1, т.3 от ЗДДС), то такова изобщо не би възникнало в посочените по-горе хипотези (употреба за собствени нужди или съхраняване по силата на нормативен акт), тъй като от страна на лицето няма да е налице последващо правно разпореждане с (продажба на) тези стоки. Предвид че едно обезпечение подлежи на освобождаване/ отмяна при отпадане на причината, поради която обезпечението е било дадено, то на по-силното основание не би следвало да се предвижда обезпечение при изначална обективна липса на задължение, което да се обезпечи. С оглед на горното, считам, че разпоредбата на чл. 176в., ал. 1, т. 3 от ЗДДС в сегашната ѝ редакция води до разрешение, което не е съобразено с принципа на пропорционалност – предвидената мярка надхвърлила необходимото за постигането на преследваната цел (предотвратяване на ДДС измами при доставки с течни горива), което, от своя страна,		

	конфликтира с правилата и принципите на правото на ЕС, в частност в областта на облагането с ДДС. - Не е налице обезпечаване на чуждо задължение Нито разпоредбите на ЗДДС, нито тези на ППЗДДС, дават основание да се счита, че обезпечението, изисквано от получателя по чл. 176в, ал. 1, т.3 от ЗДДС, цели обезпечаването на чуждо задължение (т.е. задължението на доставчика на течни горива). В тази връзка, разпоредбата на чл. 111е. от ППЗДДС предвижда усвояване на обезпечението при непогасено задължение за данък (ДДС) на лицето, а задължението за плащане на чуждо данъчно задължение не е задължение за данък. Нещо повече – национална разпоредба, която вменява задължение на данъкоплатец да обезпечава чуждо данъчно задължение, за което този данъкоплатец не е солидарно отговорен , би противоречала на нормите на ДДС Директивата. По-конкретно, при определени условия чл. 273 от ДДС Директивата дава право на държавите-членки да налагат допълнителни задължения от тези изрично предвидени в		

	ДДС Директивата, но подобни допълнителни задължения могат да бъдат налагани само на платеца на данъка или на лице, което е солидарно отговорно с платеца на данъка (в този смисъл, решение на Съда на Европейския Съюз по дело FTI, C-384/04). Получателят по доставката с течни горива не е, на общо основание, солидарно отговорен за данъчните задължения на своя доставчик (подобна отговорност не може да се презюмира, тя трябва да е изрично предвидена по закон – по аргумент от чл. 16, ал. 1 от ДОПК). **<u>По ЗАДС:</u>** В § 28, т. 5 от Законопроекта е залегнало изменение на чл. 24б, ал. 8 от ЗАДС, като предложението е текстът на цитираната разпоредба да бъде допълнен по следния начин: „Правото за прилагане на чл. 24а, ал. 1 възниква от датата на връчване на удостоверението за освободен от акциз краен потребител, включително и в случаите на връчено удостоверение, след отменен отказ за издаване на удостоверение за освободен от акциз краен потребител.“ Мотивите към Законопроекта не съдържат доводи, обосноваващи това предложение. Ако то бъде прието в този си вариант, би могло да се стигне до ситуация, при която	**Не се приема**	Предложението има за цел ясното регламентиране на началото на датата от която се ползва данъчното облекчение по издадено удостоверение на освободен от акциз краен потребител, дори и в случаите на отменени по съответния ред откази за издаване на удостоверения, е необходимо да се актуализира въпросната разпоредба. Законодателят е определил, че при наличие на незаконосъобразен административен акт, който е отменен по съответния ред, то заинтересованото лице има право на защита по реда на чл. 203 и сл. от

	дори след отмяна на отказа да претендира възстановяване на платения от него акциз за периода, през който обжалва акта (т.к. до връчване на удостоверението платеният от лицето акциз няма да се явява „недължимо“ внесен в бюджета). Предпоставките, които следва да са налице, за да бъде издадено удостоверение за освободен от акциз краен потребител съществуват независимо от волята на митническия орган, който действа при условията на обвързана компетентност. В случай, че отказът за издаване на удостоверението бъде отменен, то не виждам основателна причина произтичащите правни последици да се отличават от тези, възникващи при отмяна на други индивидуални административни актове (отказът за издаване на удостоверението е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК). С отмяната на отказа, внесеният от лицето акциз за периода на обжалване следва да подлежи на възстановяване като недължимо заплатен (поради отпадането с обратна сила на правните последици от административния акт). С оглед на горното, изразявам несъгласие с предложеното допълнение на чл. 24б, ал. 8 от ЗАДС.		Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и чл. 1 и сл. от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ). В случай на отменено по съответния ред решение за отказ за издаване на удостоверение за освободен от акциз краен потребител, поради обстоятелството, че в Закона за акцизите и данъчните складове липсва специален ред за обезщетяване на вреди, породени от незаконосъобразен административен акт, заинтересованото лице има правна възможност да защити правата си съобразно цитираните разпоредби на АПК и ЗОДОВ.
Г-н Асен Михалков, гр.	**По измененията и допълненията на**		

София	**ЗДДФЛ:** 1. В §33 относно ЗДДФЛ да се добави и отмяна на чл.50, ал.4, в която се казва, че следва към Годишната данъчна декларация да се прилагат и служебните бележки по чл.45. Мотиви:Намаляване на административната тежест за българските граждани. Много често работодателите и лицата платци на доходи не представят навреме служебните бележки на гражданите или те не са по утвърден образец, или са в свободен текст и това принуждава много данъчно задължени лица да изчакват последния момент за деклариране. Честа практика е и платецът на дохода да се намира в далечно населено място или да отговаря, че няма връзка със счетоводителя, или няма печат при себе си и т.н. Лицата, които подават ГДД с ПИК или КЕП пък трябва да сканират бележките, което изисква наличие на скенер, като често забравят да напишат дата на получаване и да се подпишат. От друга страна сега вече електронните услуги на НАП /и съгласно проектозакона вече след 28.02./ ще предоставят на гражданите пълна информация за обявените платени им доходи, съгласно справката по чл.73. Затова предложението е гражданите само	**Не се приема**	Предложението е свързано с необходимостта от анализ и обсъждане на техническа и правна възможност за въвеждането му с други ведомства, както и с друга подготвителна и проучвателна дейност. Всяко предложение следва да бъде направено в своята цялост, както и да съдържа оценка на въздействието върху всички засегнати страни.

	да преписват в Годишната си данъчна декларация данните от служебните бележки, които може да са дори и не по образец или информацията подадена в електронната справка на НАП и така да декларират данъчните си задължения. Сега вече е дадена възможност и за коригираща данъчна декларация до 30.09 или пък от друга страна всеки носи наказателна отговорност за деклариране на неверни данни. Значително облекчение ще е служебните бележки да не се сканират или прилагат към ГДД, а да се пазят от лицата до получаване на отговор, че данъчната декларация е обработена.		
	2. Навсякъде в ЗДДФЛ, освен в чл.49 ал. 4, където става въпрос за прилагане копие от валидно решение на ТЕЛК/НЕЛК това изискване бъде премахнато и заменено от декларация от лицето, че е лице с вид и степен на увреждане над 50 на сто, съгласно Протокол № на ТЕЛК/НЕЛК и срок на определения процент инвалидност/вид и степен на увреждането. Мотиви: Решенията трябва да се сканират или копират, но по-важното е, че в тях е записана основна диагноза и придружаващи заболявания, което е много чувствителна информация за лицата. Като изключим работодателите по трудов	**Не се приема**	Мотивите са идентични на първото предложение. Допълнително следва да се уточни, че информацията, която според мотивите на предложението може да се получи от Регистъра на пенсионерите е непълна и не би могло да се ползва единствено тя за целите на проверки от страна на служители на НАП или общинските администрации, без да се намери и друг източник.

	договор, във всички останали случаи например при отдаване под наем или облекчение по чл.22г за дете с увреждания, или при ползване на данъчно облекчение за основно жилище, както и при приемане на ГДД от служител на НАП данните за диагнозата и изводите за да бъде дадена тази диагноза нямат значение за самото ползване на данъчно облекчение или става въпрос за дете на дадено лице, което пак е разкриване на чувствителни подробности от личния живот на хората. В последващата подзаконова нормативна база може да бъде създадена декларация, която да се попълва от лица с вид и степен на увреждане над 50 на сто или родители на деца с вид и степен на увреждане над 50 на сто съгласно Протокол № на ТЕЛК/НЕЛК и срок на валидност, която да важи пред платци на доходи по ЗОДДФЛ и да е включена в самата данъчна декларация по ЗОДДФЛ, при която за деклариране на неверни данни да се носи наказателна отговорност. От своя страна служителите на НАП могат да правят справки и проверки на лицата декларирали вид и степен на увреждане над 50 на сто в Регистъра на пенсионерите.		
	По измененията и допълненията на Закона за местните данъци и такси: Да отпадне представянето и прилагането	**Не се приема**	Следва да се имат предвид мотивите посочени в т. 1 относно предложението свързано със ЗДДФЛ.

	на копие на Решение на ТЕЛК/НЕЛК за вид и степен на увреждане на дадено лице, ползващо данъчно облекчение при подаване на декларация по ЗМДТ, освен към работодателя по основен трудов договор, който следва да е запознат със заболяванията на служителите си. Мотиви: Същите като на аналогичното предложение по ЗДДФЛ-основно от етични съображения за правото на дискретност на лицата относно конкретното описание на тяхното заболяване, което се съдържа в решенията на ТЕЛК/НЕЛК. С изключение на работодателите по трудов договор, във всички останали случаи например при приемане на декларация по чл. 14 и чл. 54 от ЗМДТ от служител на звено по общинските приходи, данните за диагнозата и изводите за да бъде дадена тази диагноза нямат значение за самото ползване на данъчно облекчение, а същевременно се разкриват на чувствителни подробности от личния живот на хората. В последващата подзаконова нормативна база може да бъде създадена Декларация, която да се попълва от лица с вид и степен на увреждане над 50 на сто Протокол № на ТЕЛК/НЕЛК и срок на валидност, която е включена в самата данъчна декларация по ЗМДТ, при която за деклариране на		

	неверни данни да се носи наказателна отговорност. От своя страна служителите на общинските приходни звена могат да правят справки и проверки на лицата декларирали вид и степен на увреждане над 50 на сто в Регистъра на пенсионерите.		
Българска асоциация за лизинг (БАЛ)	По §37 - измененията . и допълненията на ЗМДТ. 1. Предложените промени в чл. 55, ал. 8 и 9 от ЗМДТ да се прилагат със задна дата - от 01.01.2015 г. Както е посочено в мотивите към Проекта практическият проблем с облагането на ремаркета и полуремаркета е възникнал през 2015 г. след въвеждане на нов софтуерен продукт, обслужващ облагането по ЗМДТ и установени между него и между регистъра на КАТ несъответствия в частта, касаеща ремаркета и полуремаркета за товарни автомобили. Преди тази дата не е имало спор. че ремаркетата и полуремаркетата не са самостоятелен обект на облагане по ЗМДТ, предвид че те се облагат като част от състава ППС, в който са включени през данъка на теглещият ги товарен автомобил или седлови влекач съгласно изменения на ЗМДТ. обн. в ДВ бр. 105 / 2005 г.. които са в съответствие с Директива № 1999/62 на ЕС. След установените несъответствия в софтуерите повечето общини в Р. България възприеха принципа, че ще коригират ръчно партидите на	**Не се приема**	След констатиране на възникнали практически проблеми при облагането на ремаркета и полуремаркета е създадена работна група, в резултат на което са предложени промени в ЗМДТ, които да влязат в сила от 1 януари 2018 г. Същите предвиждат прецизиране на действащи разпоредби от гледна точка съществуващите в правния мир видове ремаркета. Разпоредбите на чл. 55, ал. 7 от ЗМДТ и ремаркетата, попадащи в нейния обхват не се променя.

	ремаркета и полуремаркета и същите няма да се облагат с данък предвид посоченият законов принцип на единно облагане на състав на МПС. Поради това считаме че с оглед еднаквото третиране на всички собственици на ремаркета и полуремаркета и с оглед спазване на законовите разпоредби на ЗМДТ освен прецизиране на текста на чл. 55, ал. 8 и ал. 9 от ЗМДТ (който да съответства на текста на ал. 7 от същия член) следва да се придаде обратно действие на промяната, както и недължимо събраните данъци от 2015 г. насетне да се възстановят на засегнатите лица.		
	2. Предлага се уеднаквяване на сроковете за плащане на местен данък за МПС, което ще улесни администрирането им както за бизнеса и гражданите, така и за приходните органи към общините. Към момента сроковете за плащане на данък МПС са регламентирани в чл. 60. ал.1 от ЗМДТ; като изключение от тези срокове действа чл. 60, ал.2 от ЗМДТ, съобразно който данъците за новопридобити през годината МПС не се плащат в обичайните срокове, а в срок от 2 месеца от придобиването им. Считаме, че подобно разграничение между новопридобити и заварени МПС е неоправдано предвид развитието на информационните технологии и новият ред за деклариране на МПС и би било удачно с оглед по- лесното	**Не се приема**	Разпоредбата на чл. 60, ал. 2 от ЗМДТ се отнася за заплащане на данъка върху превозните средства (ПС) единствено за годината на придобиване на ПС. Без промяна в разпоредбата данъкът може да се заплати и в указаните срокове по чл. 60, ал. 1, като се спазва плащането да бъде направено в двумесечен срок от придобиването на ПС. Относно прилагането на чл. 60, ал. 2 от ЗМДТ има утвърдена практика в общините и е създаден алгоритъм в информационната система на общините. Приемането на направените предложения за промени в чл. 60, ал. 2 от ЗМДТ биха довели до

	администриране на данъците за МПС, които са закупени през текущата година данъкът да може да се плати в сроковете по чл. 60 от ЗМДТ. като се съобрази датата на придобиването им. като напр.: • За всички МПС, закупени до 30.04 на текущата година данъкът да се плаща еднократно до 30.06., като при плащане до 30.4. да може да се ползва отстъпката по чл. 60, изр. 2 от ЗМДТ (тъй като към момента това не се допуска от закона, което считаме за несправедливо) • За всички МПС, закупени до 30.08. на текущата година данъкът да се плаща до 30.10., • а единствено за МПС, закупени след м. август на текущата година данъкът да се плаща в двумесечен срок от придобиването.		неправилно тълкуване и прилагане, както от страна на задължените лица, така и от страна на общинската администрация.
	3. Предлагат се някои промени в разпоредбата на чл. 58. ал. 3 от ЗМДТ с оглед по-лесното й прилагане от местните органи по приходите и от данъкоплатците и избягване на възникнали в практиката проблеми по прилагането й. Към момента практиката на някои общини - въпреки наличието на изрична разпоредба в закона, е да не признават платените от предходен собственик на МПС в друга община данъци поради разликите в данъчните ставки от една	**Не се приема**	Разпоредбите на ЗМДТ следва да се спазват от всички общински администрации. В закона ясно е посочено, че при прехвърляне на собствеността на превозното средство новият собственик не заплаща данъка, ако предишният собственик го е платил за времето до края на календарната година.

	страна и от друга - поради възможността недобросъвестният предходен собственик да поиска възстановяване на данъка след датата на продажбата, с каквато възможност разполага по закон. В тези случаи приходните органи към някои общини се позовават на чл. 60. ал.2 от ЗМДТ. За да бъдат избегнати проблеми с приложението на разпоредбата на чл. 58. ал.3 и за да се намали административната тежест и възможностите за злоупотреби и имайки предвид действащата стройна система на изискване на платен данък МПС при прехвърлянето му от нотариуса предлагаме разпоредбата да бъде коригирана по начин, съобразно който предишният собственик на МПС да няма право да иска възстановяване на вече платения данък заради сделката (освен ако МПС не се изнася извън България), а общината на новия собственик да бъде задължена да признае платения данък МПС за текущата година, без оглед на данъчната ставка, която е приложена при събиране на данъка. Респ. в разпоредбата на чл. 60, ал.2 от ЗМДТ да бъде уточнено, че същата се прилага единствено в случаите, в които МПС не е имало регистрация в България.		
Българска асоциация на тютюневата индустрия	**1.** В чл. 12, ал. 2 накрая се добавя „както и препаратите за пушене с наргиле (водна	**Приема се**	Отразено в законопроекта

	лула), които освен тютюн или заместители на тютюна (изделия на базата на растения или изделия в твърдо състояние), съдържат и ароматизиращи вещества“. Предлагаме „препарати“ да се замени с „изделия“ и вместо „наргиле“ да се използва като основен термина „водна лула“ за да има съответствие със Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия.		
	2. В чл. 99а забраната за изпращане и доставка чрез пощенски пратки или куриерски услуги на отпадъци от тютюн, които не са тютюн за пушене ще създаде пречки за извършване на обичайни търговски практики по мостриране (например на необработени тютюневи жили). Предлагаме да се прецизира текста, така че да не се създават пречки за свободното движение на стоки, които не са акцизни.;	**Приема се**	Отразено в законопроекта
	3. Предлагаме в ЗАДС да се приложи разпоредбата на чл.17, б. „в“ от Директива 2011/64/ЕС на Съвета от 21.06.2011г. според която: „всяка страна-членка може да освобождава от акциз или да се възстановява вече платен акциз за следното: ... в) обработен тютюн /тютюневи изделия/, които са	**Приема се**	Отразено в законопроекта

	предназначени само за научни изследвания и за изследвания, свързани с качеството на продукцията.“ За целите на акцизното законодателство, предлагаме в ЗАДС и съответно в последствие в Правилника за прилагане на ЗАДС да се въведат разпоредби, които да определят реда и условията за движение на тестови продукти и мостри, непредназначени за търговски цели. Предлагаме също така да бъде включена в ЗАДС възможност за регламентирано изпращане в чужбина на стоки, които са облепени с акцизен бандерол и са освободени за потребление - складирани в обикновен склад или закупени от търговската мрежа за продажба на дребно, както и стоки, които все още не са освободени за потребление. Анализите с цел контрол на качеството изискват количества стоки, понякога по-големи от разрешеното за пренасяне в личен багаж или чрез куриерска услуга, да бъдат изпращани в чужбина, а в момента няма нормативна възможност това да се случва. В този смисъл предлагаме в чл. 21, ал. 1 да се създаде нова т. 15: „15. тютюн и тютюневи изделия, които са предназначени само за научни изследвания и за изследвания, свързани с качеството на продукцията. Редът и начинът за освобождаването, съответно		

	възстановяването на платен акциз по настоящата точка се определят с правилника за прилагане на закона.“ 4. Чл. 44, ал.3 гласи: Акцизът се смята за внесен в държавния бюджет от датата, на която сумата е постъпила по сметката или в касата на компетентното митническо учреждение по ал. 1. Данъчно задължените лица изпълняват публичните си задължения доброволно чрез плащане в брой или безкасово по съответната сметка. Съгласно чл. 178, ал.6 от ДОПК „безкасовото плащане се смята за извършено в срок, когато плащането е наредено най-късно в последния ден, в който изтича срокът за доброволно плащане на публичното задължение, и дължимата сума е постъпила по съответната сметка не по-късно от следващия работен ден“; Предлагаме чл.44, ал. 3 от ЗАДС да претърпи следната промяна: „Акцизът се смята за внесен в държавния бюджет в срок от датата, на която сумата е постъпила в срока по чл.178, ал.6 от ДОПК по сметката или в касата на компетентното митническо учреждение по ал.1.“	**Приема се**	Отразено в законопроекта

	5. Предлагаме следната редакция на чл. 64, ал. 4: „Бандеролът се поставя върху потребителската опаковка по начин, от който да е видна обозначената върху него информация и който да гарантира, че употребата на стоката е невъзможно без неговото унищожаване чрез разкъсване, като бандеролът за тютюневите изделия може да бъде поставен също и по начин, който гарантира, че не може да бъде премахнат от потребителската опаковка, без да бъде повреден.	**Приема се**	Предложението е отразено, като е предвиден срок за влизане в сила на разпоредбата от 20 май 2019г., с оглед необходимостта от въвеждане на нов размер на образеца на бандерол за тютюневите изделия с цел спазване изискванията на Директива 2014/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014г.
	6. С оглед осигуряване на техническа възможност за изпълнение изискванията на Директива 2014/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година и предвиждане на достатъчно време за инвестиционна обезпеченост предлагаме следната редакция на чл. 64, ал.6 „Образците на бандерол се утвърждават със заповед на министъра на финансите, която се обнародва в "Държавен вестник", не по-късно от три месеца преди датата на въвеждане на новия образец на бандерол. Образците на бандерол за тютюневи изделия, които се въвеждат от 20.05.2019 г. са с размери 16/32 мм и се утвърждават със заповед на министъра на финансите, която се обнародва в „Държавен вестник“, не по-	**Не се приема**	Считаме, предложението за не целесъобразно, тъй като конкретния размер на образеца на бандерол е възможно да бъде изменен поради технически или други причини и изричното посочване на конкретен размер и въвеждането условие да се обнародва в 12-месечен срок преди влизането му в сила, ще създаде затруднения за администрирането на процеса.

	кьсно от дванадесет месеца преди датата на въвеждане на образеца на бандерол.“		
valentin.2017	**По Закона за ограничаване плащанията в брой (ЗОПБ) – Коментар 2:** Забелязах, че в законопроект, който сте нарекли „*Закон за изменение и допълнение на закона за данък върху добавената стойност*“, сте включили и промени в друг закон – *Закон за ограничаване на плащанията в брой* (ЗОПБ). Считам, че това не е добра практика, защото гражданите може да си помислят, че се опитвате да скриете намерението си да промените ЗОПБ без много шум. Това, разбира се, не е така (все пак публично оповестявате, че смятате да правите тези промени), но може да ви разберат погрешно.	**Не се приема**	Не се съдържа предложение
	<u>По ЗОПБ - Коментар 3:</u> Забелязах, че в законопроект, който сте нарекли *„Закон за изменение и допълнение на закона за данък върху добавената стойност“*, сте включили и промени в друг закон - *Закон за ограничаване на плащанията в брой* (ЗОПБ). Считам, че това не е добра практика, защото гражданите може да си помислят, че се опитвате да скриете намерението си да промените ЗОПБ без много шум. Това,	**Не се приема**	Предложението в законопроекта е направено след анализ на ограниченията на плащанията в брой в държавите членки на ЕС. Сумата от 5000 лв. е определена на база на анализ на обичайните разплащания в брой в страната, текущите разходи на домакинствата и гражданите, нивото на сивата икономика, степента на корупцията в страната и степента на риск от укриване и невнасяне на данъци.

	разбира се, не е така (все пак публично оповестявате, че смятате да правите тези промени), но може да ви разберат погрешно и това да предизвика *паническо теглене на депозити от банките.* Законопроектът предвижда да се ограничат допълнително плащанията в брой: намаляване на тавана на плащанията в брой от 10 000 лева на 5 000 лева. Напомням, че това е втория опит да се намали този таван през тази година (предишният опит беше провален, народните представители гласуваха против постепенното намаляване на този праг до 1 000 лева). Това ми изглежда като стратегията за промени в закони „варене на жаба“ - промените се правят бавно, така че да не се усещат от потърпевшите (по-голямата част от потърпевшите са гражданите и фирмите, които спазват законите). Предишната промяна на този закон беше за намаляване на тавана от 15 000 лева на 10 000 лева. Официалната цел на ЗОПБ е да се намали сивата икономика. Обаче ограничаването на плащанията в брой няма да постигне този ефект и ще засегне интересите на коректните данъкоплатци повече, отколкото на участниците в сивата икономика. Възможно е даже да има обратен ефект.		През януари 2017 г. ЕК публикува доклад „Оценка на въздействието на икономическата дейност“, с който призовава Европа да затегне паричната политика, като една от мерките за това е намаляване на разплащанията в брой. Над 10 най-влиятелни и важни финансови европейски институции подкрепят изводите, направени в доклада. Първа стъпка в тази насока е отмяната и изтеглянето от обръщение на банкнотата от 500 евро. По данни на немските експерти, всяка година в ЕС се „изпират“ над 100 млрд. евро. Преди всичко това са корупционни плащания, сивата икономика, наркотрафик и проституция, старинни и колекционни предмети, произведения на изкуството, злато и скъпоценности. В 16 държави членки са въведени ограничения на разплащанията в брой, в 2 са дадени права на търговците да откажат плащания в брой или участниците в сделката да носят солидарна отговорност, ако сумите не са отчетени и с платени данъци.

	Коректните данъкоплатци много повече ги е грижа за това дали спазват законите на страната, в която живеят, и затова те ще са по-склонни да се съобразят със забраната за плащания в брой над определения със закон лимит, въпреки неудобствата и ограниченията които произтичат от тази забрана. От друга страна, тези, които така или иначе нарушават закона, срещу които *Законът за ограничаване на плащанията в брой* уж е насочен, едва ли биха били значително възпрепятствани - това, че ще нарушат още един закон изобщо няма да ги стресне. Поради неудобствата, свързани с банковите плащания (банкови такси, предизвестие поне 1 работен ден за теглене на по-големи суми, разходи на време и средства за пътуване до офис на банката) някои фирми, които до сега осчетоводяваха плащанията си коректно, може да решат да минат в сенчестата икономика. От Българското либертарианско общество бързо реагираха на желанието на банковите лобисти за поредното допълнително ограничаване на плащанията в брой. Вдигнаха аларма и беше проведен протест пред сградата на Министерството на финансите на 18 септември 2017		

	година. Не съм съгласен да се третира всеки, който прави плащания в брой над определен от закона лимит, като престъпник. Не съществува корелация между размера на плащанията в брой и нивото на сивата икономика, показват данните в статията „Лъжите на властта за ограниченията на кеша“, публикувана във FrogNews.bg. Данните (взети от проучване на Johannes Kepler University в Австрия) показват, че в редица държави, в които няма ограничения на плащанията в брой, размерът на сенчестата икономика е по-малък. **Държавна помощ в полза на банките** Ограничаването на плащанията в брой със закон може да се разглежда като нерегламентирана държавна помощ в полза на банките. Единственият печеливш от подобно ограничение в краткосрочен план са банките, защото тези ограничения ще мотивират гражданите, които са съгласни да спазват законите, да държат по-голяма част от парите си в банковата система. Така банките ще повишат ликвидността си (ще имат повече пари, които да дават като кредити и/или повече резерви), което в краткосрочен план допускаме, че може да бъде изгодно за тях. Според банковите		

	лобисти по този начин ще се намали риска от банкови ликвидни кризи. Да, спазващите закона граждани и юридически лица биха могли да теглят парите си след всеки получен банков превод. Биха могли и да внасят пари на каса в банката когато им се налага да правят банков превод. Но това е скъпо. Защото отнема време и има разходи, свързани с пътуването до банката за да се теглят или внасят пари на каса. Освен това за теглене на каса банките изискват предизвестие от 1 работен ден, ако сумата е над определен лимит. Съществува и проблем с почивните дни - банките не работят всеки ден. Това прави невъзможно да се правят плащания бързо (по договори над лимита, който е определен със ЗОПБ). **Макроикономически рискове** Субсидирането на банковата система, чрез ограничаване на плащанията в брой със закон, може да причини сериозни макроикономически рискове. Създаденият от държавата (чрез ЗОПБ) изкуствен прилив на ликвидност е възможно да доведе до формирането на балони в икономиката, подобни на този, който доведе до кризата от 2007-2008 година. Този допълнителен прилив на ликвидност, подкрепен от държавата чрез		

	ЗОПБ, може да доведе до изкуствен спад в лихвите по кредитите, което може да стимулира получателите на кредити да направят инвестиции, които в дългосрочен план са нерентабилни (и не биха предприели, ако лихвите не бяха изкуствено занижени чрез държавната намеса). Това може да доведе до формирането на дисбаланси в икономиката, които в дългосрочен план може да причинят криза. **Но защо гражданите и фирмите просто не си държат всички пари в банката?** Гражданите и фирмите трябва да са свободни да държат парите си където си поискат без да дължат обяснение на държавата защо. Това е тяхно право. Например те може да искат да си държат парите извън банката за да могат да плащат в събота, неделя и официалните празници (когато банките не работят). Може да искат да държат парите извън банковата система, защото нямат доверие на банковата система, страхуват се от възможна *банкова ликвидна криза* и/или *капиталови контроли* (като тези, които се случиха в Кипър и Гърция през последните години). **Всички граждани - потенциални престъпници?** Регулирането на плащанията в брой		

	нарушава правата на гражданите да се разпореждат със собственото си имущество и ги третира като потенциални престъпници, което не е допустимо в една цивилизована държава. **Допълнителната подкрепа на банките чрез ограничаване на плащанията в брой е лош сигнал** В случай, че народните представители гласуват за допълнително ограничаване на плащанията в брой, това може да се изтълкува от гражданите като сигнал, че банките отчаяно се нуждаят от ликвидност и да породи банкова паника (bank run - паническо теглене на пари от банковата система). Тоест, вместо да се повиши ликвидността на банките и да се намали риска от ликвидни кризи (каквато е целта на банковите лобисти, които настояват за ограничаване на плащанията в брой), има риск ограничаването на плащанията в брой със закон да предизвика банкова ликвидна криза. **Риск от ограничаването на плащанията в брой в условията на банкова ваканция** В условията на банкиране с частичен резерв не може да се гарантира, че банкови ликвидни кризи няма да настъпят, независимо от това какви мерки взима държавата срещу случването им.		

	Ако настъпи банкова криза (банкова ваканция), докато е в сила *Закона за ограничаване на плащанията в брой*, ограниченията в този закон допълнително може да влошат последствията от кризата. Плащанията, които могат да се извършват извън банковата система, каквото е плащането в брой, ще дадат възможност на икономиката да продължи да функционира „в авариен режим“ по време на евентуална банкова ваканция. Евентуалната банкова ваканция ще има лоши последствия, дори и ако няма закон, който да ограничава небанковите плащания. Но последствията от банковата ваканция ще са още по- лоши в условията на ограничени плащания в брой. Считам, че ако настъпи банкова ваканция няма да има достатъчно време ЗОПБ да бъде отменен и затова препоръчвам този закон да се отмени незабавно. **Ограниченията на плащанията ще доведе и до ограничения в снабдяването** Тъй като държавните фирми (включително и държавните болници) са длъжни да си държат парите в банките (съгласно ЗОПБ) това ще доведе до невъзможност да се разплащат и да изпълняват дейността си. Болниците може да се наложи да прекратят не само плановите операции, но и да бъдат		

	затруднени или невъзможни спешните операции, поради липса на възможност да се плаща за консумативи. Дори и да имат резерви в брой ще им бъде трудно да ги ползват легално, защото плащанията в брой са ограничени от ЗОПБ - договорите за доставка обикновено са за над лимита, посочен в ЗОПБ. Държавните служители в тези болници са мотивирани да спазват ЗОПБ, защото той предвижда санкции за тях персонално. Големите търговци на стоки от първа необходимост (храни, лекарства, горива, медицински консумативи и т.н.) ще разчитат на плащанията в брой по време на евентуална банкова ваканция. Тъй като те обикновено спазват законите (осчетоводяват си плащанията) и имат сключени договори за над 5 000 лева (колкото е предложения лимит за плащанията в брой в законопроекта), няма да могат да извършват плащания към доставчиците (дори и да имат резерви в брой). Резултатът може да е като в Гърция - там имаше случаи на празни рафтове в магазините по време на банковата ваканция. При банкова ваканция и липса на ограничения при плащане в брой празни рафтове ще има. Но ако има ограничения при плащанията със закон - празните		

	рафтове ще бъдат повече. Основният фактор, който увеличава дела на сенчестата икономика, е *регулаторната и данъчно-осигурителна тежест.* Ограничаването на плащанията в брой няма положителен ефект и не се очаква да има, като има риск ефектът да е негативен. По-добре е народните представители да гласуват отмяната на пречещите регулаторни режими, отколкото да гласуват лобистки закони за допълнително ограничаване на небанковите плащания. Големият печеливш в краткосрочен план от ограничаването на извънбанковите плащания ще бъдат банките. Но в дългосрочен план може да се окаже, че за тях тези ограничения не са изгодни, защото те имат изгода банковите ваканции да бъдат възможно най-кратки. Ако няма ограничения на плащанията в брой по време на банкова ваканция, икономиката ще бъде по-малко възпрепятствана. Така получателите на банкови кредити ще имат по-голям шанс да си плащат вноските по кредитите в предвидения срок и банките по-бързо ще подобрят финансовото си състояние. Твърденията на банковите лобисти, че ограничаването на плащанията в брой ще доведе до предотвратяване на банковите		

	кризи не са верни. Затова трябва правната рамка да ограничава лошите последствия от банковите кризи, а не да се опитва да ги предотврати - това не е възможно в условията на банкиране с частичен резерв. Идеята да се забрани теглене на пари от банките е безумна. Ако такова нещо влезе в проектозакон (само се обсъжда от Народното събрание) това ще предизвика голяма паника, която може да нанесе сериозни вреди на държавния бюджет и е заплаха за националната сигурност. **Сделките с автомобили, недвижими имоти и други скъпи вещи** В условията на евентуална банкова ваканция (и действащи ограничения на плащанията в брой) гражданите и фирмите няма да могат да се разпореждат със своето имущество (струващо 5 000 лева и ли повече), което е важно тяхно право. Също така плащанията на наеми по договори за наем, при които общия размер на плащанията за целия период на договора е 5 000 лева или повече, няма да могат да бъдат извършвани. Да, биха могли да отскочат със самолет до друга държава, където няма забрана за плащане в брой. Но е непрактично. И има риск да решат да не се връщат повече в нашата държава. И така държавата може да изгуби ценни данъкоплатци. И да изгони такива, които се чудят дали д[а]		

	д[ой]д[ат].		
Българско либертарианско общество	Българско либертарианско общество и Експертен клуб за икономика и политика категорично се противопоставят на предложението за изменение на Закона за ограничаване на плащанията в брой което предвижда въвеждането на горен праг на плащанията в брой от 5 000 лв., поради следните доводи: 1. Налагането на допълнителни ограничения върху разплащанията в брой няма да намали размера на сивата икономика, или поне не до такава степен, че да оправдае ощетяването на правата и свободите на гражданите. Няма ясно установена зависимост между нивото на разплащания в брой и размера на сивата икономика. В държави като Германия и Австрия където размерът на сивата икономика е един от най-малките в цяла Европа, няма никакви ограничения върху разплащанията в брой. От друга страна, в държава като Гърция, която е първенец по стриктност на ограниченията върху разплащанията в брой, размерът на сивата икономика е един от най-високите в целия Европейски съюз. Всички данни и изследвания по темата индикират, че нивото на корупция е далеч по-определящ фактор за размера на сивата икономика и съответно в тази сфера следва да са	**Не се приема**	Предложението в законопроекта е направено след анализ на ограниченията на плащанията в брой в държавите членки на ЕС. Сумата от 5000 лв. е определена на база на анализ на обичайните разплащания в брой в страната, текущите разходи на домакинствата и гражданите, нивото на сивата икономика, степента на корупцията в страната и степента на риск от укриване и невнасяне на данъци. През януари 2017 г. ЕК публикува доклад „Оценка на въздействието на икономическата дейност“, с който призовава Европа да затегне паричната политика, като една от мерките за това е намаляване на разплащанията в брой. Над 10 най-влиятелни и важни финансови европейски институции подкрепят изводите, направени в доклада. Първа стъпка в тази насока е отмяната и изтеглянето от обръщение на банкнотата от 500 евро. По данни на немските експерти, всяка година в ЕС се „изпират“ над 100 млрд. евро. Преди всичко това са корупционни плащания, сивата икономика, наркотрафик и проституция,

	съсредоточени усилията на държавните власти в България; 2. В някои от най-развитите икономики в Европа като Германия, Швейцария и Австрия не съществуват каквито и да е лимити върху плащанията в брой. В най-голямата и развита икономика в ЕС, която е Германия, над 70% от плащанията се осъществяват в брой. Това ясно демонстрира, че ограничаването на плащанията в брой далеч не е практика на "развитите икономики"; 3. Не са представени каквито и да било оценки на въздействието на ограниченията върху разплащанията в брой до този момент. Разплащанията в брой вече са били ограничавани на два пъти – веднъж при въвеждането на първоначалния таван от 15 000 лв. и още веднъж при свалянето на този таван до 10 000 лв. през 2015 г. Министерството на финансите не е представило оценка на въздействието на нито една от двете мерки. Не са представени никакви данни за това дали тези мерки са постигнали търсените цели, т.е. ограничаване на размера на сивата икономика и повишаване на данъчната събирателност.		старинни и колекционни предмети, произведения на изкуството, злато и скъпоценности. В 16 държави членки са въведени ограничения на разплащанията в брой, в 2 са дадени права на търговците да отказват плащания в брой или участниците в сделката да носят солидарна отговорност, ако сумите не са отчетени и с платени данъци.

	Освен това, МФ дори не представя прогноза за това какво ще постигне въвеждането на последно предложения лимит от 5000 лв.; 4. Затягането на ограниченията върху плащанията в брой ще създаде ненужни затруднения за малкия и среден бизнес. Честа практика при малките и средни бизнеси е да се плаща в кеш за покупки на стока на едро, защото това е най-практичното и евтино решение. Ако малките и средни бизнеси са принудени вече да използват банкови услуги за тези разплащания, това би довело до изкуствено завишаване на техните административни и финансови разходи, което от своя страна ненужно би затруднило техните операции. Малкият и среден бизнес е част от двигателя на българската икономика, където се генерира голяма част от заетостта в страната, както и важна част от брутния вътрешен продукт на страната. Именно затова регулациите върху този сектор от икономиката на България следва да са сведени до абсолютен минимум и да не се налагат ненужни такива; 5. Налагането на все по-стриктни		

	ограничения върху разплащанията в брой се явява субсидия за банковата система, която носи със себе си сериозни макроикономически рискове. Принуждавайки гражданите да ползват електронни банкови услуги за всички по-големи разплащания може да доведе до оскъпяване на банковите услуги, в ситуация, в която държавата принуждава своите граждани да ги използват за всяко по-голямо разплащане. Освен това, приливът на ликвидност предизвикан по напълно изкуствен път, в резултат на повишената употреба на банкови депозити и услуги, носи редица макроикономически рискове. Този прилив на ликвидност може да доведе до формирането на балони в икономиката, подобни на този, който доведе до кризата през 2008/2009 г. Изкуственият прилив на ликвидност означава изкуствено намаляване на лихвите, което може да доведе до предприемането на инвестиционни проекти от бизнеса, в дългосрочен план не са рентабилни; 6. Налагането на допълнителни ограничения върху разплащанията в брой е грубо нарушение на финансовите права и свободи на гражданите. В една държава където цари върховенство на правото		

	гражданите не бива да бъдат третирани от властите като престъпници по презумпция. Основно финансово право на всеки гражданин е да се разпорежда със своята собственост както намери за добре, стига да не нарушава правата и свободите на своите съграждани. Ограничаването на това право е форма на недопустим финансов тоталитаризъм, който освен правото на свободен избор, нарушава и правото на финансова поверителност.		

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Препис

Р Е Ш Е Н И Е № 656

от 30 октомври 2017 година

ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТ

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ

Р Е Ш И:

1. Одобрява проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за данъка върху добавената стойност.

2. Предлага на Народното събрание да разгледа и приеме законопроекта по т. 1.

3. Министърът на финансите да представи законопроекта по т. 1 в Народното събрание.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Бойко Борисов

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Веселин Даков

Вярно,

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
"ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЦЕЛАРИЯ":
/Апостол Михов/

мб-МЙ

BD-ZAK-DDS.DOC

Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я
М И Н И С Т Е Р С К И С Ъ В Е Т

№ 02.01-126

30 октомври 2017 г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх.No 702-01-41
Дата 30 / 10 2017 г.

18 50

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

г-н ДИМИТЪР ГЛАВЧЕВ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ГЛАВЧЕВ,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България изпращам Ви одобрения с Решение № 656 на Министерския съвет от 2017 г. проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за данъка върху добавената стойност.

Приложения:

1. Мотиви към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за данъка върху добавената стойност.
2. Частична предварителна оценка на въздействието.
3. Справка от Министерството на правосъдието за съответствие с Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и с практиката на Европейския съд по правата на човека.
4. Справка за постъпилите предложения от обществените консултации.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)